

l'evolució

Col·lectiu Autònom de Treballadors-Mossos d'Esquadra

núm. 119

4/2010

futur

unitat

unicAT

siempre

salut 2011!

a qui traspassarà Delort la cartera?

l'evolució

sumari

- 3 Editorial
- 4 Actualitat sindical
- 8 Àrea jurídica
- 10 Àrea de Seguretat i Salut Laboral
- 12 Seccions sindicals
- 18 Opinió
- 24 Catalunya Moss@ Emprenyat
- 27 Solidaricat
- 29 Sol·licitud d'afiliació
- 30 Serveis sindicals
- 31 El confidencial
- 32 Contraatac

CENSURADO

que lleva Tinky Winky en el bolso? está en Facebook.

* l'escamot **sense manies** vol fer el següent comunicar: Contraportada autocensurada per escamot Sense Manies pels següents motius....

Controvèrsia amb en Tinky Winky segons wikipedia Alguns sectors conservadors han protestat per les suposades associacions de Tinky Winky, el Teletubbies morat, amb la homosexualitat. Tinky Winky utilitza cartera rosa (és una bossa màgica), té un triangle invertit (∇) al cap i alguns observen en ell certs "ademanes femenins" per l'antic signe de la dona (∇), el qual fa referència a una vagina o un úter. Fa temps, una associació conservadora nord-americana va intentar boicotejar la sèrie per aquesta raó. <http://ca.wikipedia.org/wiki/Teletubbies>

CAT-ME, C/Cristóbal de Moura 105-111, 2n4a 08019 Barcelona
Tel: 934 850 350 Fax: 933 094 480 URGÈNCIES: 691 013 321
www.elsindi.cat cat@elsindi.cat

edita cat. Col·lectiu Autònom de Treballadors-
Mossos d'Esquadra
Dep.Legal B-13161/99

2

Aquesta publicació conté informació d'anàlisi sindical i professional. El Col·lectiu Autònom de Treballadors-Mossos d'Esquadra no comparteix, necessàriament, les opinions expressades en aquestes planes pels seus col·laboradors

editorial

Benvolguts companys i companyes, el CAT és un sindicat assembleari i democràtic, amb uns estatuts registrats al Departament de Treball que compleixen amb els requisits establerts en aquest país per a poder ser reconegut. Ara bé, no és un sindicat presidencialista on unes poques persones puguin prendre decisions sense cap mena de control. El CAT és el que és gràcies a la seva història i d'aquesta hem après, i en deriven els nostres estatuts.

L'any 95, quan érem SAP, vàrem tenir el primer conflicte entre dirigents, conflicte que va desembocar en una assemblea congressual amb dues candidatures. Va guanyar el projecte assembleari, i el sindicat va continuar endavant. Probablement, si hagués guanyat l'altra, ens hauríem convertit en un satèl·lit d'un determinat partit polític del nostre país.

Aquell esdeveniment, ens va fer veure que no podia ser que un Secretariat Permanent escollit en una sola assemblea, a on no hi assisteixen mai la majoria d'afiliats i afiliades, tingués tot el poder de decisió i que calia que hi hagués un òrgan per sobre, compost per tots els dirigents del sindicat, també escollits en assemblea o democràticament, que tingués autoritat sobre l'SP, d'aquesta manera, si l'SP ho feia bé, cap problema, però, si l'SP ho feia malament o pretenia vendre's el sindicat, ho podíem aturar.

Per tot això, a la mateixa assemblea congressual, vàrem presentar una proposta que es deia de jerarquia orgànica, on s'establí que al sindicat hi havia tres òrgans dependents jeràrquicament.

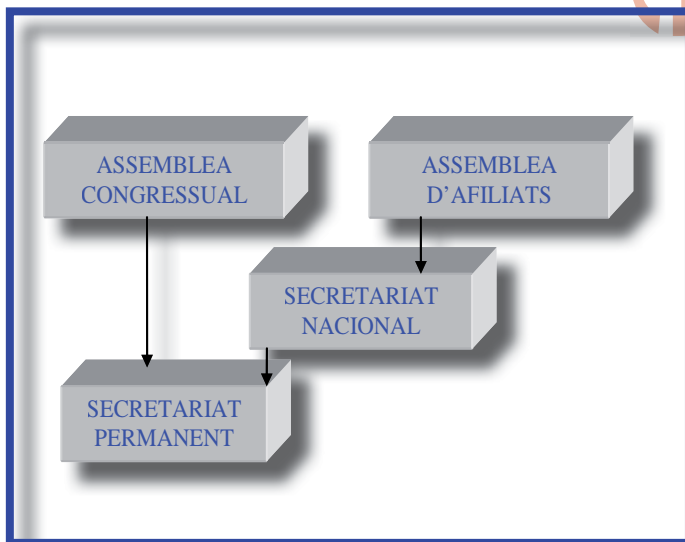
El màxim òrgan era l'assemblea, seguida del Secretariat Nacional (òrgan del que formen part tots els dirigents, des de delegats de destí, consellers, membres de l'SP, delegats de seccions sindicals, etc).

La proposta es va aprovar, tanmateix, la candidatura perdedora es va oposar a que tramitéssim el canvi estatutari corresponent perquè, segons ells, la proposta no s'havia presentat com una reforma d'estatuts, i, per evitar més conflicte, aquesta resolució de l'assemblea no es va registrar.

Les conseqüències d'aquesta errada les vam

patir a l'any 98, quan érem majoritaris, i una part del SP, quatre persones, en connivència amb la UGT i el Departament, es van fer amb el control del sindicat, i, tot i que el SN, majoritàriament, estava en contra, van aprovar uns nous estatuts dilapidant l'assemblearisme. Els qui crèiem en aquell projecte sindical, el vàrem haver de començar de nou, naixent el CAT.

Vam aprendre de l'experiència i al fundar el CAT vàrem reflectir en els estatuts aquesta jerarquia orgànica, que és una garantia per a tota l'afiliació de què el CAT pot evolucionar, pot canviar, però, sempre, amb el vist i plau de la majoria, no pas per la voluntat d'uns pocs.

Si voleu un sindicat amb direcció col·legiada, on tothom hi càpiga, on tothom pugui participar, on una sola persona no pugui prendre totes les decisions, una organització on molts caps pensen i interactuen per defensar el millor i fer-ho el millor possible, el vostre sindicat és el CAT.

Per a qualsevol dubte o aclariment, no dubteu en posar-vos en contacte amb nosaltres. També us recordem que podeu seguir tota l'actualitat sindical a través de la pestanya de novetats de la nostra web, web a la que podeu accedir des de la pestanya de sindicats de la intranet corporativa.

SALUT!

Enric ALSINA ILLA,
Secretari General en funcions

→ Guàrdies no Presencials

Després de mesos de negociacions i finalment, d'aconseguir signar el Pacte de Guàrdies no Presencials allà pel mes de gener de 2010. El Pacte va néixer de la necessitat de "compensar les hores de GnP que els agents realitzàvem per donar un servei de qualitat a la ciutadania".

Unes hores que l'Administració va dir no poder pagar amb diners i que serien compensades amb temps. Cosa que amb la situació social va ser entès per tots els representants sindicals.

Doncs ara, 10 mesos després, l'Administració canvia el criteri i, vol pagar les hores de la RETROACTIVITAT del pacte i fixa un preu hora RIDICUL de 12€/hora bruts i, hi ha organitzacions sindicals als que ja els hi va bé i el passat dia 25 de novembre algunes organitzacions sindicals van signar un Acord que va contra l'essència del Pacte de GnP's.

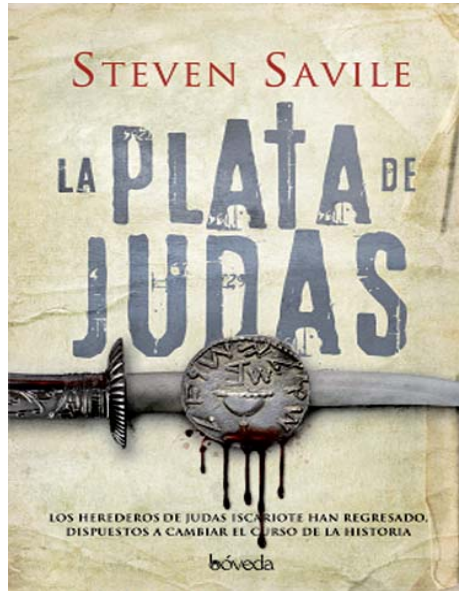
Doncs NO, el CAT, per **RESPECTE** a tots els companys i companyes que han fet un dia de GnP, **NO** pots signar aquest Acord de la comissió.

Fer-vos saber que les darreres reunions de la Comissió van esser força contradictòries i tenses; els representants de la casa amagant xifres o donant-ne d'errònies, posant preus irrisoris a les vostres hores i per acabar-ho d'adobar el **Secretari de Seguretat Pública, Sr. Delort**, reunint-se amb representants sindicals al marge de la Comissió.

Im - presentable, com diria aquell.

Des del CAT volem que els agents puguin triar entre cobrar o gaudir en temps, volem un preu digne per les hores a pagar i es per això que **IMPUGNAREM** l'Acord de la Comissió per anar contra el Pacte

signat el 8 de gener de 2010 i publicat per RESOLUCIÓ al DOGC núm. 5765 el dia 29-11-2010.

→ Codi d'ètica

En plena campanya electoral el Departament d'Interior va imposar la resolució IRP/3648/2010, de 12 de novembre, per la qual s'aprova el Codi d'ètica de la policia de Catalunya, imposant un Codi d'Ètica a la Policia de Catalunya.

En data 28/04/10 es va celebrar el Consell de Policia en el qual 23 dels 32 membres van informar desfavorablement sobre la imposició d'un Codi d'Ètica elaborat pel Comitè d'Ètica, prèviament el CAT va fer un comunicat el 15 d'abril en el qual plantejava dues qüestions:

1. Dissolució de l'actual Comitè d'Ètica i formar un altre que estigui compost per professionals de la seguretat, elegits per la part social, el departament i l'ISPC.

2. Continuar amb el referent del Codi d'Ètica europeu com el Codi d'Ètica de la policia de Catalunya.

Davant aquest despropòsit ens preguntem **quina força moral i dignitat els hi queden als membres del Comitè d'Ètica que s'han convertit en**

col·laboracionistes d'un text sense cap ni peus que se'l haurien d'aplicar a les seves respectives professions.

Però tots són iguals? NO. La representant del CME al comitè d'ètica, la comissària Cristina Manresa, va presentar la dimissió dies després de la votació per dignitat i per fidelitat al cos al qual serveix (ella mateixa ens ha confirmat telefònicament que va presentar la dimissió el dia 4 de maig del 2010), això ens demostra que hi ha persones que sí que tenen un sentit ètic el qual no cal que estigui imposat per motius polítics.

Vist això el passat 25 de novembre vàrem enviar un e-mail a comitdeticapolicial@gencat.cat interrogant sobre la manca actual de representació del CME. **La resposta va ser l'habitual: silenci. Ells que ens demanaven transparència són més opacs que la cadira fosca i desgastada des de la qual pensen pels altres.**

Tot i així pot ser que aquest codi passi a la història pel ser el més breu de la democràcia, que entri en

el llibre Guinness dels despropòsits polítics que han tingut més poca volada. Hi haurà els professionals de la solidaritat i dels amics de la humanitat que faran pressió per justificar que el que realment fa que hi ha hagi un món més feliç, una societat més justa i equitativa i sobretot una repressió sostenible és la supervivència del Codi als mossos@s.

Abans de la implantació de més normes morals els policies de Catalunya necessiten un sou digne, uns torns estables, una conciliació real i una formació de qualitat dins l'horari laboral, una jubilació entre els 55 i 60 anys... Quan tinguem tot això ja no ens farà falta cap codi d'Ètica ja que estarà immers dins l'ADN de cada professional de la seguretat pública de Catalunya.

➔ Programa per a l'Equitat de Gènere: condemnat al fracàs

Ja fa quatre anys que es va crear el programa d'equitat de gènere el qual volia promoure diferents accions per fer efectiva la igualtat entre els membres dels cos de mossos d'esquadra. Tot han estat paraules, reunions, intencions que no s'han materialitzat en res concret i molt menys han aconseguit millorar les condicions de treball que dificulten o impossibiliten la vida personal i la laboral.

La finalitat segons les seves intencions: El Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació vol aprofitar al màxim el potencial i el talent del seu capital humà i això només es pot fer si totes les persones, dones i homes, compartim un horitzó: treballar en condicions d'equitat, sense que les postres diferències comportin desigualtats. Aquest Pla d'igualtat serà un instrument útil per avançar en aquest camí cap a una societat més equitativa i justa.

La realitat és que això ha fracassat, en tota aquesta legislatura no s'ha aconseguit res d'això; el capital humà s'està cremant al veure com augmenta l'arbitrarietat en la concessió de permisos, al comprovar que cada vegada més la interpretació dels permisos és més restrictiva i perjudicial pels treballadors.

I el que és realment vergonyós és que al final l'únic que han fet és reglamentar els criteris caducs i ambigus que teníem, no han incorporat les noves necessitats de conciliació que venen derivades de les noves tecnologies mèdiques (intervencions ambulatories que abans

es requeria pernoctació i que ara necessiten transport i cura d'un familiar) ni cap altre que els sindicats que van demanar.

Un altre de les esllavissades que ha proposat el president del programa d'equitat és la elaboració del protocol d'assetjament, no ha passat pels criteris i aportacions necessaris i imprescindibles del Comitè de Seguretat i Salut Laboral, davant d'això varem demanar la no implantació d'aquest protocol ja que els funcionaris/es de la generalitat ja en tenim un de genèric que és més garantista.

Finalment, en data 7 de desembre de 2010 el Sr. Boada envia a les organitzacions sindicals el nou protocol d'assetjament sense tenir en compte les aportacions rebudes per part dels membres del consell assessor (sindicats) ni dels comitès de seguretat i salut laboral.

En l'últim tríptic per l'equitat de gènere l'slogan era "al cos de Mossos d'Esquadra ja hi ha 3000 dones" T'hi apuntes" a l'anterior era semblant "ja hi ha 2800 dones. T'hi apuntes". Doncs, les persones siguin homes o dones no som un número som persones: úniques, diverses i plurals (tal com va dir el Dr. Oscar Guasch en l'entrevista feta a l'Evolució 117)

Sílvia Civit i Miquel Boguñà, Representants del CAT al consell assessor del Programa per a l'Equitat de Gènere.

→ Pla de pensions

En data 12 de novembre el Director de Serveis, Lluís torrents, ens contestava l'escrit de 18/10/2010 sobre la demanda del CAT: "que es realitzin les gestions oportunes per tal que les aportacions al pla de pensions s'ingressin directament a la nòmina".

Ens contesta que el 28/07/2005 els sindicats CCOO, UGT i CEMSATSE i els representants de l'administració van signar un acord de la Mesa general de Negociació pel qual s'acorda el projecte d'especificacions del pla de pensions...

Ens diu que "es fa palesa la impossibilitat que les aportacions individuals que fa la generalitat de Catalunya com a promotora per als seus empleats, puguin ser ingresades directament a la nòmina".

Resulta curiós que un mal acord pres per mals sindicats no es pot revisar, en canvi quan es tracta de retallar il·legalment el salari dels funcionaris i obviar els acords retributius pactats sí que es pot fer.

Això només té una lectura, els i les treballadores de la Generalitat han de pagar la gran resaca de l'embriaguesa financera amb el salari, suor i jubilació. Hi ha una dita que ho exemplifica prou bé "cornut i pagar el beure".

A continuació reproduïm una entrevista, El Periódico (17 novembre 2009) que ens explica el per què de tot plegat:

Miren Etxezarreta, de 73 anys, és catedràtica emèrita d'Economia aplicada de la UAB, col·labora amb

diferents moviments socials antiglobalització i és membre del col·lectiu Taifa, que ofereix xerrades sobre economia des d'un punt de vista crític. Aquesta tarda impartirà una conferència sobre el futur de les pensions a la seu d'Ecoconcern.

–¿Què passa amb les pensions?

–Se'ns diu que les pensions públiques no són viables econòmicament perquè cada vegada hi ha menys treballadors que cotitzin i massa vells. D'això es dedueix que la solució és una pensió privada.

–¿I és així?

–És totalment fals, perquè les pensions no tenen per què pagar-se només amb un percentatge del salari dels treballadors. En països com Dinamarca es financen amb els impostos. Són un dret.

–Però...

–Les pensions privades són el gran negoci per a la banca.

–La banca sempre guanya.

–Hi ha un circuit fet a mida per a ella. Una persona pot contractar una pensió privada als 40 anys. Mentre cotitza, fins als 65, permet que el banc, com a expert, gestioni els diners. Si les inversions del banc en borsa fracassen, com ha passat últimament, la persona pot veure reduït a la meitat el valor dels seus diners.

–El Govern potser li dirà que no hi ha prou fons públics.

–Hi ha hagut diners per defensar la banca de la crisi.

–¿I llavors?

–Som entre sis i set milions de pensionistes. Hem de ser conscients que la pensió és un dret i no una mercaderia.

estructura del CAT

L'estructura actual del CAT, sense anomenar els delegats de destí, és la següent:

DELEGATS TERRITORIALS

DELEGAT RPG: Josep Lluís ROBADOR jlobador@hotmail.com
DELEGAT RPP: Màrius CARROBÉ catmelleida@yahoo.es
DELEGAT/ADA RPC: (pendent assemblea afiliats/ades)
DELEGAT RPPO: Albert FIGUERAS pirineu@elsindi.cat
DELEGAT RPMB: Jordi MESTRES bcn10cat@gmail.com
DELEGAT RPMS: Sergi RODRÍGUEZ makkaroff@yahoo.es
DELEGAT RPMN: Rafael HURTADO rafahurtadolopez@gmail.com
DELEGAT RPTE I RPCT: Òscar MORATILLA tarragona@elsindi.cat

SECCIONS SINDICALS D'ESPECIALITAT

DELEGAT TRÀNSIT: Ramon LABRADOR transitcat@gmail.com
DELEGAT INVESTIGACIÓ: Enric ALSINA catinvestigacio@gmail.com
DELEGAT/ADA D'USC: (pendent assemblea d'afiliats/ades)

ÀREA JURÍDICA

Advocada, Raquel FERNÁNDEZ
Advocada, Montserrat LÓPEZ
Advocat, Oscar BELMONTE
Advocat, Ramon FIGUERA
COORDINADOR: Joan NAVARRO, jurista. catjuridiques@yahoo.es

ÀREA DE SALUT LABORAL

DELEGAT: José Manuel PÉREZ egaracat@gmail.com
DELEGADA: Núria CERÉS nuria_c71@yahoo.com
COORDINADOR: Jaume GUSTEMS, TSPRL. riscoslaboralscat@gmail.com

ÀREA DE COMUNICACIÓ, ADMINISTRACIÓ I SERVEIS

DELEGADA COMUNICACIÓ: Sílvia CIVIT acomunicaciocat@gmail.com
DELEGAT ADMINISTRACIÓ: Carles MACIÀ cat@elsindi.cat
**DELEGAT SERVEIS SINDICALS
I RELACIONS INSTITUCIONALS:** Miquel BOGUÑÀ wogtor@gmail.com

COORDINADOR D'ÀREES: Jordi COSTA jcoruiz@hotmail.com

A nosaltres ens sembla que, amb els mitjans dels què disposem, amb aquesta estructura tenim cobert tot el territori (exceptuant la RPC on properament farem una assemblea per escollir el delegat/ada territorial) i les necessitats funcionals de l'organització. Ara bé, si qualsevol afiliat/ada vol suggerir canvis en l'estructura ho agraïrem, debatrem i, si és el cas, modificarem. En el cas de queixes, fer-les arribar al sindicat, cat@elsindi.cat

SALUT!

Enric ALSINA ILLA, SECRETARI GENERAL en funcions

àrea jurídica

Aquest any policial passarà a la història com l'inici del trencament de les regles del joc de l'Estat com és l'aplicació de la llei de l'abortament al concepte negociació col·lectiva.

Bé, des dels serveis jurídics intentarem fer una breu pinzellada a les activitats més destacades de l'Àrea jurídica.

Un **primer bloc** són les activitats de **control i reclamació de les retallades sofertes a tot el funcionariat**. Com bé sabeu vam iniciar una campanya de reclamacions a través dels recursos d'alçada contra les nòmines.

En aquestes reclamacions es va instar a l'Administració, mitjançant provissionalíssimes, la suspensió de l'execució de l'acte administratiu de les retallades citades.

L'Administració va contestar a la peça separada de provissionalíssimes de la denegació fonamentant:

"[...] A títol merament informatiu, val a dir que la normativa vigent ja preveu mecanismes per a fer front a les obligacions derivades de pronunciaments judicials. Així doncs, l'article 24 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, estableix que "les sentències i les demés resolucions judicials que estableixin obligacions a càrrec de la Generalitat o de les entitats autònomes de caràcter administratiu de Catalunya es compliran puntualment. Si manqués en el pressupost del crèdit corresponent, se sol·licitarà del Parlament un suplement de crèdit o un crèdit extraordinari, dintre dels tres mesos següents a la notificació de la resolució." [...]"

Quan es produeixi la reparació de les quanties deixades de percebre de les nòmines retallades, com

sempre els nostres grans gestors ens crearan taules o comissions per establir la fórmula per restablir el pagament dilatant el tema i aborrint al personal.

En quan a la resposta a les reclamacions presentades hem de dir que com sempre (mala praxis habitual) NO hi ha contestació als recursos d'alçada presentats.

En aquesta situació, els serveis jurídics treballen per preparar les demandes en seu judicial i veure realment si l'Estat de Dret ha mort definitivament o pel contrari encara existeixen els conceptes de principi de legalitat, negociació col·lectiva, principi proporcionalitat, drets passius dels treballadors, etc.

Seguint la dinàmica de defensa jurídica envers a la manca de responsabilitat política de les seves actuacions davant de les retallades sofertes dels treballadors, el CAT, fent ús de la defensa jurídica i acció sindical sol·licità la inclusió com a ordre del dia de la darrera reunió del Consell de Policia del dia 19 d'octubre, la determinació, informació exacta, com a membres legitimats de fiscalització, del contingut exacte de SUSPENSÍO de l'Acord de retribucions de l'any 2008 signat entre l'Administració i les organitzacions representatives del CME.

El Consell de Policia celebrat el dia 19 d'octubre de 2010 determina novament de l'actitut impresentable dels representants de l'Administració que encara a hores d'ara espera resposta del Departament d'Economia i Finances per definir l'abast de l'aplicació del Decretazo Zapatero i Decret llei de la Generalitat envers a l'Acord de retribucions de l'any 2008 del CME.

Un **segon bloc** d'actuacions realitzades per aquesta àrea jurídica són les **assistències a la DAI (Divisió d'Afers Interns)**. Concretament es denota l'augment de declaracions en Informacions reservades, que posteriorment queden en no res. Concretament volem traslladar a tota l'afiliació i el col·lectiu que mai aneu sense advocat.

L'activitat de defensa s'està veient clarament enfocada a la manca de GARANTIES de l'activitat de declaració dels afectats i afectades. Concretament ens trobem amb diverses qüestions:

1. **l'ENGANY** (oralment identificar l'objecte material de la necessitat de l'assistència, desenvolupar l'activitat de la declaració introduint nous objectes materials no citats inicialment i a l'hora de la creació físicament de l'acta de la declaració introduir que s'ha informat al declarant de la seva assistència per

objecte citat oralment i els introduïts en el decurs de la declaració.)

2. La segona qüestió és la **TOTAL DENEGACIÓ** d'entrega de còpia de l'acta, al·legant que la Informació reservada eximeix del dret de GARANTIA que estableix la jurisprudència del Tribunal Constitucional.

3. Com a tercera incidència remarcable en aquest bloc, és desenvolupar l'activitat de la declaració, per una **presumpte irregularitat ADMINISTRATIVA** no pas de caire PENAL per ultrapassar els límits de la diligència mitjà d'exercici d'interrogatori, havent de suspendre els nostres advocats la declaració per interpo-

tècnics, etc.)

Remarcar que a més a més, hem detectat la utilització de tests psicotècnic NO adequats a la finalitat establerta a les bases del concurs oposició, en aplicació de la ciència de psicologia.

Que sol·licitades les motivacions concretes i determinades de les citades mancances al concurs/os afectats l'Administració ha contestat amb l'INADMISIÓ del recurs per manca de legitimitat (la qual ha sigut recorreguda en seu judicial) com a tàctica jurídica per no entrar al fons de l'assumpte.

sar DENÚNCIA contra la DAI per presumpte falta de coaccions.

Com veieu hem de recordar sempre que som Polícies i tenim els mateixos drets de GARANTIA d'un procediment a l'igual que la resta de ciutadans, com exercir el DRET de NO CONTESTAR a les preguntes formulades en ares de defensa dels nostres interessos.

Un tercer bloc d'incidència d'activitat jurídica són els concursos oposicions i les comissions de valoració.

En aquest àmbit novament trobem deficiències remarcables en les proves de tests psicotècnics i entrevistes.

Les documentals dels expedients judicials novament corroboren la manca de documental del Servei d'Avaluació i Orientació Psicològica. Aquesta importància s'esdevé perquè sempre tenim els resultats però NO s'aclareix quina ha estat la regla per arribar als resultats (conceptes com integració de les subproves, separació de les mateixes, ítems de contrast emprats a l'entrevista per completar els resultats dels tests psico-

També hem de dir que l'Administració davant d'actes de fiscalització de companys/es immersos en concursos oposicions ha actuat deixant sense efecte comissions de servei. Obviament les mateixes actuacions formaran part de l'expedient judicial i valorem iniciar d'altres accions judicials de control en esferes de prevenció i riscos laborals.

Un **quart bloc** important en quan a incidència jurídica és aquell que afecta als **permisos, llicències i modificacions de planificació de jornada**.

En aquest àmbit tenim diverses demandes plantejades, a títol singular de l'afiliat/ada i en nom del sindicat per l'aplicació de criteris (de la casa) vulnerant el concepte contra legem de la normativa bàsica de regulació.

Tenim diversos expedients en seu judicial per defensar la finalitat teleològica del legislador del permís per malaltia greu, hospitalització d'un familiar novament per vulneració contra legem d'aplicació del criteris de la DGP. Estem preparant demanda contra el nou decret publicat de permisos, llicències i vacances.

L'àrea jurídica ha realitzat assitències lletrades als diversos procediments judicials dels companys/es afiliats que, per qüestions de feina, ho han requerit, per qüestions de feina.

Amb aquestes línies he volgut fer una breu síntesi de l'activitat jurídica d'aquests darrers mesos quedant molts altres a citar.

Reiterar que l'àrea jurídica està al vostre servei i davant de qualsevol dubte feu-nos la consulta.

Com sempre, Salut i ACCIONS !!

Àrea de seguretat i salut laboral

Àrea de Seguretat i Salut Laboral

Jaume Gustems i Segura

Tècnic Superior en Prevenció de Riscos Laborals

cat@elsindi.cat

la trucada

Des de fa un temps ençà, la DGP dedica esforços a perseguir l'absentisme laboral de tots aquells que superen un cert període d'incapacitat laboral transitòria.

Les eines que utilitzen són poques: el telèfon i la citació de l'afectat.

Tot i estar en situació de baixa laboral per prescripció mèdica emesa per un professional autònom, per la mútua, per l'ICS o pels metges del departament, i notificada puntualment a l'empresa i la seguretat social, la Direcció General de la Policia prefereix les seves pròpies gestions per fer el seguiment de les baixes laborals.

És sorprenent saber com una trucada telefònica dels metges els cita a les dependències del Servei d'Avaluacions Mèdiques de Les Corts per concertar una visita mèdica. Visita que no és més que una entrevista amb una doctora o una psicòloga de la DGP.

Ens preocupa que no s'utilitzin altres mecanismes per esbrinar els motius de les baixes i es dubti dels col·legues professionals que atorguen les incapacitats laborals.

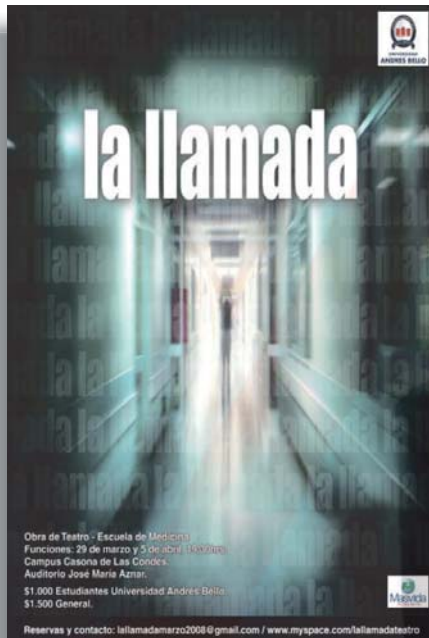
Més ens preocupa que a les entrevistes s'esmentin observacions com: "volem ajudar-te", "no diguis res al teu sindicat" o "hauries de reincorporar-te a la feina"...

Però el que més ens preocupa és que s'accedeixi a una visita desorientats i amb desinformació. Que

els obliguin, estant en període d'incapacitat laboral transitòria, a desplaçar-se per qüestions de "feina" a una entrevista sense la cobertura de l'assegurança per accident laboral, sense rebre remuneració de les despeses pel transport des de qualsevol punt del territori i que a vegades necessitin de terceres persones perquè els acompanyin a Les Corts per la seva incapacitat.

Sincerament, després d'aquesta denuncia amb noms i cognoms dels que han patit aquesta vergonya de la DGP us demanem que:

Si us plau, qualsevol pretensió de la Dra. Anna Santaulàlia i la sra. Peggy Roig del Servei d'Avaluacions Mèdiques i del Servei d'Orientació Psicològica de la DGP ens ho comuniquen prèviament al sindicat.

Hble. Sr. Joan SAURA i LAPORTA
Conseller del Departament d'Interior

ASSUMPT: Actuacions del Servei d'Avaluacions Mèdiques de la DGP

Benvolgut Conseller,

El Servei d'Avaluacions Mèdiques (SAM) de la Direcció General de la Policia està realitzant el seguiment mèdic i psicològic de l'absentisme del personal del Cos de Mossos d'Esquadra (segons el Decret 243/2007).

Per fer-ho, el SAM contacta via telefònica amb els agents en situació d'incapacitat laboral transitòria (ILT) amb la intenció de concertar visites.

Les visites són meres entrevistes realitzades pels metges i psicòlegs del SAM per conèixer els motius pels quals els agents estan en situació de baixa laboral.

Aquesta pràctica obliga als agents a desplaçar-se des de qualsevol punt del territori a les dependències del SAM a Les Corts. Els trajectes, en situació de baixa laboral, estan exempts de l'assegurança com accident laboral. Tampoc és remunerat les despeses del transport i, en alguns casos, hi ha afectats que precisen de l'acompanyament d'altres persones per les seves incapacitats.

El CAT considera que el SAM té altres mecanismes per fer el seguiment de les situacions d'ILT dels agents. No és justificable que no se'ls informi prèviament l'objectiu de les visites. Denunciem que es qüestionin les baixes laborals atorgades, que se'ls pressioni per que no comuniquin del contingut de les entrevistes als seus sindicats i se'ls intenti convèncer, en alguns casos, per que es reincorporin a la feina.

Totes aquestes maniobres només generen crispació i indignació entre els afectats i una desconfiança plena amb l'Institució.

Per tot això,

Creiem imprescindible que la Subdirecció General de Salut Laboral i Prevenció de Riscos del Departament d'Interior fiscalitzi les gestions del Servei d'Avaluació Mèdica i el Servei d'Avaluació i Orientació Psicològica de la Direcció General de la Policia per evitar la duplictat de recursos i funcions, el paral·lisme i l'arbitrarietat d'aquests serveis que actuen al marge de la SGLSPR i assumeixi totes les funcions sobre la Vigilància de la Salut dels mossos d'esquadra, com fa amb la resta dels treballadors/res del Departament. D'aquesta forma aconseguirem un servei de prevenció propi de qualitat.

Jaume Gustems
Graduat en Prevenció i Seguretat
TSPRL i delegat del CAT

Catalunya, a 25 de novembre de 2010.

Els sindicats i la CGPO ens hem estat reunint per elaborar el plec de característiques tècniques que han de complir les armilles interiors pels agents del CME.

El document recull el consens de tots respecte a protecció balística, protecció antipunxada i protecció antitall.

Ara bé, amb pes de l'armilla no ens hem posat d'acord. Mentre SAP i SME accepten una armilla interior amb un pes màxim de 2,8 kg en talla M. Pel CAT i el SPC és excessiu.

En mig d'aquest punt inflexió, l'Administració ha optat per convocar-nos per acceptar un document amb les característiques acordades i el pes màxim de 2,8 kg.

Mentre SAP i SME han signat. CAT i SPC no ho hem fet. **Per què no signem?**

Doncs, perquè tanquem l'opció a l'administració a obrir concurs públic a fabricants d'armilles econòmiques de pes aproximat als 2,8 kg. en talla M i de 3,8 kg en talla XXXL.

Per nosaltres seria una equivocació. L'armilla és una protecció que hem de dur-la 12 hores de servei, dia rere dia. Si pesa massa, en circumstàncies com a ple estiu, perseguint delinqüents a peu o pujant escales... seria un inconvenient més.

Els fabricants admeten que reduir el pes és possible però elaborar una armilla específica pel CME amb un pes per sota de 2kg. encareix molt el producte. Molt per sobre de les que s'estan fabricant en sèrie.

Cossos policials han reconegut l'error: una armilla per sobre de 2 kg. és una equivocació. Els agents no se les posen i queden arraconades als armariets. És un despesa pública inútil.

Des del CAT seguirem exigint que l'armilla interior compleixi els nivells de protecció recollits per la Comissió i amb un pes molt per sota dels 2,8 kg.

Volem que teniu present què:

- Els nivells de protecció normalitzats pels americans contempen municions poc habituals a Europa.
- Una protecció contra grans calibres no sempre atura altres de petits. És com: "una xarxa d'una porteria de futbol que no atura les pilotes de tennis".
- La velocitat i la distància condicionen la protecció. A mateixa velocitat, una bala de petit calibre pot arribar a traspasar el que una de més gran tamany no podria.
- Les bales blindades tenen més penetració. Actuen com agulles.
- Els britànics, els americans, els alemanys,... tenen nivells de protecció propis per alguns calibres, potències, velocitats i distàncies. No sempre són aptes per les necessitats d'un cos policial.
- A més protecció, més pes i més rigidesa.
- Les armilles amb un ventall més ampli de protecció de calibres, a velocitats i distàncies, antipunxó, antitall, flexibles i amb un pes reduït i un gruix menor estan fetes amb components més cars.
- Alguns elements de la protecció els hi perjudica la calor, la humitat o en quina posició la deixem guardada.
- Un punxó pot incidir més en la penetració que una navalla amb la mateixa energia. La superfície de contacte es concentra en un punt més reduït.
- Els EEUU no contempen la protecció contra navalles i ganivets perquè legalment els empara la defensa amb les armes de foc.
- Els nivell de protecció anti-punxada (spike stab) suporten puntes metàl·liques o de plàstic, com tornavisos o raspalls de dents esmolats, xeringues, eines de mecànic o fuster,... depenent de l'energia d'impacte. Són més habituals a les presons que al carrer.
- Els nivells de protecció antitall (knife stab) de navalles, punyals i ganivets, d'una o dues cares esmolades o amb dents de serra també depenen de l'energia d'impacte. Les agressions són més habituals en països on l'accés a les armes de foc és més difícil.
- Els nivells de protecció antibales suporten diferents calibres a diferents velocitats i diverses distàncies. Quan més ampli és el ventall de protecció més gruix, més rígida i més pes té una armilla.

El CAT reivindica un document de característiques tècniques que redueixi el risc però que sigui confortable i amb un cost zero pels mossos i mosses

seccions sindicals

REGIÓ POLICIAL DE GIRONA

Josep Lluís Robador i Balasch. Delegat del CAT a la RPG. jlrobador@hotmail.com

reunió amb els cap de la regió i el cap d'administració i serveis

Abans d'entrar en el contingut concret de cada punt, cal remarcar que no vàrem obtenir ni una sola resposta satisfactòria a cap de les vuit sol·licituds/denúncies presentades en aquesta reunió.

Pel que fa a les qüestions que porten aparellada una càrrega econòmica han estat totes rebutjades sota diferents criteris que tot seguit detallarem. Pel que fa a la sol·licitud d'informació en diferents àrees ens ha estat negada sota el mateix argument que ja ens han manifestat en anteriors reunions i que no és altre que ells tampoc disposen d'aquesta informació. Pel que fa a les qüestions operatives tan sols hem pogut arrencar un compromís d'estudi d'una de les qüestions presentades. **Aquest és l'ínfim resultat d'una reunió que hauria de servir per trobar solucions i que a dia d'avui semblen impossibles.**

El contingut dels punts que es vàren tractar és el següent:

- Manca d'uniformitat adient per als companys/es que realitzen tasques de proximitat. Es denuncia que la roba emprada no és l'adient per prestar un servei en moto.

Des de la Regió manifesten que aquest és un tema corporatiu i que, per tant, cal elevar-ho a instàncies superiors. Van comentar que cap dels companys que presten aquest servei arreu de Catalunya disposa del material que nosaltres reclamem, a més a més van recordar que es tracta d'un servei voluntari i que consegüentment és de suposar que qui el presta ho fa perquè s'hi troba agust.

- Denunciem la manca de cadires arreu de la Regió i fem un esment especial a les cadires de Figueres i Roses.

Des de l'Administració es reconeix la manca d'unes 100 cadires a tota la Regió, de les quals tan sols se'n dotarà, en un termini sense especificar, un total de 21.

Sense cap tipus de mania, el Cap d'Administració, es va atrevir a proposar als sindicats de classe, UGT i CCOO, que fessin cursets de formació als mossos per tal que aprenguessin a seure bé, i va dir cito textualment: "tanta formació que feu, ja podríeu fer un curs per ensenyar a seure bé als mossos i que d'aquesta manera no fessin malbé les cadires". El

més sorprenent és que no va obtenir cap tipus de resposta. Potser no van respondre perquè hi van veure un nou filó per esquilar unes quantes peles més als mossos i continuar movent el negociet?

- Denunciem l'estat del sostre de l'OAC de l'edifici del Santa Caterina i la manca d'armers per als companys/es que presten el servei.

Pel que fa a les deficiències del sostre val a dir que l'empresa constructora s'ha compromès a arreglar aquestes deficiències en breu. Pel que fa als armers es van tancar en rodó a la seva instal·lació, de manera que els agents hauran de continuar anant a Vista Alegre per guardar les armes.

comandaments xerrant després d'una reunió policial

- Demanem informació de l'estat en el que es troben les obres del CP Llers, del Camp de tir de Girona i de la nova

Seu Regional, així com del nombre de places del nou CP i del sistema de provisió de llocs del mateix.

Pel que fa al CP de Llers, ens manifesten que la única informació que tenen és la que va aparèixer a la premsa i que donava com a possible data d'inauguració el proper mes de febrer. **És una manca de respecte que hores d'ara, que teòricament ja hauríem de ser allà, no es pugui saber res de res. Visca la planificació!**

Pel que fa al Camp de Tir manifesten que fan falta 600.000 € per executar el projecte i que no saben d'on

han de sortir aquests diners. Això vol dir que hauréem de continuar anant a Sant Climent fins que els militars ens deixin. Pel que fa a la nova Seu Regional ens van dir que encapçat estaria feta abans del 2014. Si ens diuen això vol dir que possiblement no hi anirem fins al 2020.

Els vam manifestar les inquietuds entre els companys/es per la proximitat a la central elèctrica i ens van contestar que existia un informe pericial que conclouïa que no hi havia cap tipus d'inconvenient.

- **Vàrem preguntar per què els companys d'investigació de Santa Coloma no podien utilitzar el nou vehicle que havia arribat a la central,** i més tenint en compte que tan sols disposen de 2 vehicles que no estan en les millors condicions.

La intendent va admetre que l'estat dels vehicles no és el més adient, tot i que va manifestar que eren segurs.

Pel que fa al vehicle nou va manifestar que no era

d'ús exclusiu del cap de l'ABP i que tot i que calia reservar-lo per actes institucionals es podia utilitzar sempre que fos necessari.

Si l'Administració no té recursos per dotar als mossos de les eines més bàsiques de treball, cal que comencin per suprimir privilegis que costen d'entendre.

- **Els vàrem traslladar el mal ambient existent entre els agents de la UTI, Grups d'Investigació Bàsica i Informació** pel fet que les tasques burocràtiques els suposen una càrrega tan gran que els impedeix realitzar les tasques originàriament encarregades al seu lloc de treball.

Van admetre aquest extrem i es va comprometre a fer un estudi i a donar-nos una resposta.

Com podeu comprovar sempre anem donant voltes allà mateix i no hi ha ningú que pugui donar solucions.

---

nous horaris per als companys/es amb altes condicionades

De tots és sabut que el nombre de companys/es que es troben en la situació laboral "d'alta condicionada" és creixent. Val a dir que aquesta condició no és una autoatorgació sinó que es tracta d'una prescripció mèdica. És possible que entre aquest grup hi hagi qui en fa un ús indegut, però vull creure que en la majoria dels casos ens trobem davant veritables problemàtiques.

Fins a la data, la manera com s'adequava el lloc de treball d'aquests companys/es a les seves necessitats sorgia d'una negociació amb el màxim responsable de cada ABP. Tot i no ser un sistema infalible, ja que les decisions que prenien el cap en moltes ocasions no eren equànimes, el cert és que es prenien des de l'immediatesa i la coneixença personal, i tot que algú sempre es sentia menystingut el cert és que la majoria de la gent estava contenta. Ara aquesta situació s'ha volgut regular des de la Regió, al meu entendre de manera totalment errònia perquè als defectes del sistema anterior se li sumen els de la presa de decisions des de la llunyania i la impersonalitat. Afirmo que es mantenen les errades del passat perquè continua no havent-hi una homogeneïtzació de criteris, no tots han passat a fer el mateix horari, i afirmo que n'hi ha de nous, perquè **les decisions són totalment impersonals i s'han pres d'esquenes als afectats, donant la sensació que darrera d'aquests canvis hi ha un "càstig encobert"**.

Crec que d'una vegada per totes hauríem de canviar la dinàmica de treball dins el Cos de Mossos d'Esquadra, veient que al darrera de cada TIP hi ha una persona i una família i que caldria donar-los aquest tractament de persona.

Amb això no estic dient, que pel que fa al cas concret, que cadascú pugui triar el seu horari, tan sols crec que se'ls hauria de consultar i motivar aquests canvis. Tampoc estaria malament, que abans de prendre decisions com aquestes es consultés a les organitzacions sindicals, si més no per RESPECTE. Dit això, cal dir que el respecte, un se l'ha de guanyar i que en molts casos no en som mereixedors, per accions o omissions, i menys encara ho són aquelles organitzacions sindicals més grans que malbaraten els seus recursos humans i econòmics fent cursos d'una ínfima qualitat, organitzant campionats de futbol-sala i mil i una altres "mandangades" que en res ajuden al col·lectiu al qual haurien de defensar.

Als nostres comandaments els diria que des de l'època del romans ja es distingia els dos elements principals del que havien d'estar investits els seus dirigents i que sostenien les seves decisions i que no són altres que l'AUTORITAS i la POTESTAS. Una fa referència a la força que es té pel simple fet de ser el dirigent, l'altra es té pel respecte que el poble sentia per aquelles persones. Un element és efímer, avui manes

i l'endemà ja no, l'altre element representa la veritable força i no el pot destruir un tercer.

En el moment que la gent va deixar de creure en els seus dirigents, va desaparèixer l'autoritat, no cal dir com va acabar aquell gran imperi. No crec que aquest petit imperi nostre desaparegui, però tinc seriosos dubtes que mai arribi a funcionar bé si no es comença a treballar d'una manera molt diferent.

Cada cop hi ha més gent desencantada amb la feina, amb una baixa autoestima i amb la percepció que la seva feina no serveix de gran cosa i que l'únic motiu per aguantar és el sou que cobren a final de mes que serveix per alimentar a la família.

Ho torno a repetir, TOTS SOM CULPABLES D'AQUESTA SITUACIÓ, tant els que estan prenent decisions com els encarregats de condicionar-les.

Dit això, no tots tenim la mateixa responsabilitat i crec que és de justícia reclamar-li més a aquells sindicats que més recursos tenen i a qui el col·lectiu ara fa tres anys llargs els va donar la responsabilitat de lluitar pels seus interessos.

Tot i les nostres errades continuem sent els més honestos.

VISCA EL CAT!!!

deficiències a la Sala Regional de Girona

Aquest dimarts vam realitzar una inspecció a la Sala Regional de Girona arran d'uns presumptes casos de lipoatròfia detectats en quatre companys que desenvolupen aquest servei.

L'empresa SGS Tecnos, empresa externa al Departament, va ser l'encarregada de realitzar aquest estudi. La seva actuació va consistir en mesurar els camps elèctrics i electromagnètics en dos punts de la Sala Regional. Ho van fer en tots dos extrems, i concretament allà on desenvolupa habitualment la seva tasca un dels companys afectats.

Aquest estudi ha de servir per descartar que siguin aquestes les causes que originen aquesta malaltia, o bé per confirmar-ho i proposar en aquest cas les mesures correctores necessàries. Aquest informe el lliuraran al Departament en un termini de 20 dies, del qual demanarem còpia per tal d'informar-vos puntualment de quins han estat els resultats.

Deixant de banda aquest assumpte, que haurem de continuar treballant, cal dir que vam apreciar un seguit d'irregularitats que tot seguit detallarem i que aprofitarem per denunciar en la propera reunió de la Regió que se celebrarà el dia 13 d'aquest mes.

La primera de les incidències que vam apreciar van ser unes **filtracions d'aigua en dues de les finestres de la sala**. Tot i no ser un dia de fortes pluges, l'aigua es filtrava per un deficient

tancament de les finestres, malmetent la documentació de les safates de papers que hi ha en aquest punt.

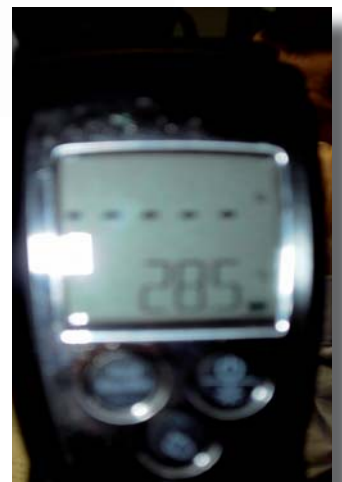
Cal dir, que uns dels punts d'entrada d'aigua es troba just sobre una important munició d'endolls i cables amb el perill que això comporta.

Els companys que estaven treballant en aquest torn, ens van comentar que els dies de forta pluja, l'aigua es filtra en importants quantitats essent impossible impedir que l'aigua degoti sobre aquest punt d'endolls.

El segon fet que volem denunciar és la temperatura a la que treballen els companys/es de Sala Regional. Vam mesurar la temperatura, i tal com s'acredita en la fotografia, aquesta era de 28.5 graus.

Val a dir que aquest no és un fet aïllat, que aquesta és la temperatura habitual en aquesta sala, el que fa que es faci difícil treballar en aquestes condicions.

temperatura ambient

Aquests punts formaran part de les denúncies que el CAT presentarà en la propera reunió de la Regió i que esperem serveixin per trobar-hi alguna solució.

REGIÓ POLICIAL METROPOLITANA NORD

Rafael Hurtado. Delegat del CAT a la RPMN. rafahurtadolopez@hotmail.com

manca de cobertura a l'ABP de Rubí .... deixadesa, desinterés

Des de què es va inaugurar l'ABP de Rubí, l'any 2006, hi ha una manca de cobertura de les emissores, tant dins de l'edifici com en diferents punts de la població.

Des del CAT hem denunciat repetidament la problemàtica, tant a les reunions de la regió com a la Subdirecció General de Recursos Humans.

És conegut que agents i comandaments de la comissaria han fet molts informes on es detallen tots els llocs de la població on no hi ha cobertura. També és conegut que hi ha hagut actuacions per part d'efectius que han patit agressions i no han pogut sol·licitar suport per manca de cobertura.

Ni des de la regió ni des de la subdirecció general de Recursos Humans, tenint coneixement de la situació, encara no han trobat una solució al problema i, mentrestant, davant aquesta passivitat d'acció, **els agents es veuen obligats a fer ús dels telèfons mòbils particulars per tal d'evitar situacions desagradables per a la seva integritat física.**

Des del CAT hem demanat JA! una solució del problema i que, mentre continuï aquesta manca de cobertura hem sol·licitat que es doti als agents que surtin a patricular al carrer d'un telèfon de contingència com a suport de l'emissora portàtil.

Ara com ara, ni s'ha solucionat el problema ni s'ha dotat els companys i les companyes de telèfons de contingència ..... és greu i diu molt de si el fet de què la seguretat de tots nosaltres estigui condicionada a mancances pressupostàries la per deixadesa dels nostres responsables polítics i comandaments.

REGIÓ POLICIAL PIRINEU OCCIDENTAL

Albert Figueras Torné. Delegat del CAT a la RPPO. pirineu@elsindi.cat

Des de la última reunió regional amb els sindicats el mes de juny passat, alguns dels problemes que hem detectat en les visites sindicals a les destinacions i que denunciem son:

- La manca d'efectius a la RPPO.
- Els problemes amb la climatització a l'ABP Pallars Jussà i generalitzat a la RPPO.
- Les obres al pàrquing de l'ABP Val d'Aran, s'hauran de fer modificacions en poc temps.
- El mal funcionament de les PDA's de Trànsit a la RPPO.

Altres problemàtiques i temes pendents i en en les que estem treballant per a arribar a una solució o entesa el més favorable a tots/es són:

- L' incompliment del Pacte de GNP per part de l'empresa.
- La subjectivitat de les valoracions en el PGA.
- La no imputació de les compensacions per raó de servei als companys destinats al Centre de Cooperació Fronterer de Meles (França).
- Premi per vinculació continuada al CME.

En referència a les respostes que ens dona l'empresa als nostres comunicats i denúncies, cal dir-vos que

estan buides de contingut, no arriben al moll de l'os del que plantejem ...en fi que contesten per complir l'expedient i fer veure que fan la "seva feina" que té com a finalitat resoldre problemàtiques en les que no hi creuen.

Com a tema comú en tots el comunicats enviats a l'empresa, ens quedem perplexos en les respostes que es donen a les inquietuds o denúncies que es realitzen des del sindicat. Sembla que ni se'ls llegeixin i que la resposta sigui per a fer callar i per justificar-se ells mateixos.

Donem les gràcies a tots/es, afiliats/des i no afiliats/des, per la confiança posada en el CAT-ME per tal d'exposar les problemàtiques existents a la RPPO davant de l'empresa.

Per a qualsevol cosa ens teniu a la vostra disposició. Res a canviat.

Voldria aprofitar aquestes línies per a l'Oscar L. J. Moratilla per la seva reincorporació com de representant del CAT-ME a la RPCT i a la RPTE. Benvingut Oscar!!!

Salut.

REGIÓ POLICIAL METROPOLITANA BARCELONA

Jordi Mestres. Delegat del CAT a la RPMB. cat@elsindi.cat

La regió no ens escolta i no volem parlar!, portem sis mesos sense fer les reunions periòdiques amb la Regió, ni caps ni administració s'han posat en contacte amb les organitzacions sindicals per portar una continuïtat, i no veiem massa voluntat en què així sigui.

Des del CAT hem demanat reiteradament el compromís de fer les reunions trimestrals amb els caps de la regió i el cap d'administració, continuarem insistint doncs hi ha molts temes i problemàtiques pendents. Continuem fent la nostra tasca de visites a les diferents dependències policials de la regió i continuem fent escrits de denúncia.

Darrerament s'ha denunciat el mal estat dels edificis de la Regió i l'endarreriment dels canvis d'ubicació:

- ABP St. Martí, climatització deficient a l'espera de canviar els aparells, a l'OAC no hi ha locutoris individuals i no garanteixen la confidencialitat.

- ABP Sarrià, petició de dur a terme mesures per preservar les disposicions mínimes de seguretat ja que, com també a St. Martí, estan a l'espera del canvi d'ubicació, pel 2012?

- Petició de diverses reformes a fer en comissaries, com Nou Barris (goteres), Sants (calderes), Ciutat Vella (peixera)

- DSIP, a l'espera de canviar a l'ABP Horta.

- OAC's: a l'espera del canvi de la OAC de plaça Catalunya; la de l'estació de Sants i la de la Barceloneta pateixen una greu manca de mesures de seguretat i salut en el treball. S'haurien de tancar i així ho hem

sol·licitat.

- CP's, insistim en la deixadesa del Departament de Justícia i de la DGP en quan els espais utilitzats pels efectius, garites i accessos, vestidors, sales, ... etc.

- Ciutat de la Justícia: vestidors d'homes petits, manca de sanitaris a l'ACD Majors,

- ARSET: encara continua la prova pilot en la que trasllats i CP's passen a ser gestionats per l'Àrea Penitenciària d'Egara.

Servei de custòdia de la Ciutat de la Justícia: aquest servei passa a mans de l'UVE (Unitat de Vigilància d'Edificis), on van agafar voluntaris i "forçosos", perjudicant a gent amb antiguitat. Després la UVE va voler arreglar tornant-los a les seves destinacions anteriors.

Estem a l'espera del següent oferiment que en principi seria cada sis mesos.

En definitiva, hi ha molta feina a fer dins la Regió i molts temes a solventar per tal d'aconseguir unes òptimes condicions pels moss@s que estem treballant a Barcelona.

VOLEM places fixes a les ABP's i ARSET de la RPMB, sempre ho hem demanat però recordem que el 2006 els sindicats que ara defensen el mateix que el que defensavem nosaltres l'any 2005, van signar un acord que va empitjorar les nostres condicions de treball a la regió policial metropolitana de Barcelona.

NADAL SOLIDARI 2010

REGIÓ POLICIAL METROPOLITANA

BARCELONA

RECOLLIDA DE ROMANENT, DEL Q5M, DE PERMISOS DENEGATS, DE CRITERIS ARBITRARIS A LES ABP I SERVEIS REGIONALS I

POSTERIOR LLIURAMENT A LA DEPURADORA I/O INCINERADORA DEL CONSELL DE POLICIA

RECOLLIDA DES DEL DIA 10 DE NOVEMBRE FINS AL FINAL...

* CAT ens solidaritzem amb qui nosaltres decidim! si teniu més material de recollida: vestuari de dotació, vehicles en mal estat, incompatibilitat amb la conciliació... Comuniquem-ho al cat@elsindi.cat que proposarem el reciclatge!

REGIÓ POLICIAL CAMP DE TARRAGONA i REGIÓ POLICIAL TERRES DE L'EBRE

Oscar LJ Moratilla. Delegat del CAT a la RPCT i RPTE. tarragona@elsindi.cat

Gràcies companys i companyes,
Hola a tots i totes, des de principis de novembre torno a estar donant voltes per les comissaries d'aquestes dues regions policials. Primer de tot, donar-vos les gràcies pel vostre interès, en cada una de les visites sindicals que he dut a terme tots i totes els que em coneixeu m'heu preguntat per la meva recuperació després de l'accident. Per aquells que no us ho he pogut explicar os diré que m'he quedat coix però per a solucionar-ho m'he comprat una corda i aixíestic "collonut".

Pel que fa al tema laboral us he de dir que en breu comencen les reunions amb els caps de les regions i ja hi ha temes pendents de solució. De momentestic comunicant les deficiències i problemàtiques per dues vies, primer verbalment i després per escrit. De momenthem denunciat:

- La situació dels agents del servei de custòdia de la comissaria de Tortosa.
- La revisió dels sistemes antiincendis de les comissaries de Mora d'Ebre i les Gabarres.
- Situació irregular dels sipòsits de recollida de residus biològicament perillosos en la comissaria de Reus.
- Material i mobiliari del servei de custòdia al CP de Tarragona.
- Càmeres de seguretat a la CD de Falset.

Continuem treballant i denunciant per tal de millorar les nostres condicions de treball, així que us necessito a tots i totes per tal de què entre tots puguem resoldre les problemàtiques de la RP Camp de Tarragona i la RP Terres de l'Ebre.

Per acabar us vull tornar a agrair la bona rebuda que m'heu donat.

secció d'investigació

Enric ALSINA ILLA. Delegat d'Investigació catinvestigacio@gmail.com

presentació de la secció sindical d'investigació

El dia 06-10-2010 es va celebrar una assemblea a la que estaven convocats tots els afiliats/es destinats a llocs de treball de la branca d'investigació als efectes de constiuir una secció sindical d'aquesta branca.

La secció es va constituir i vaig ser escollit com a delegat responsable d'aquesta secció.

Es va aprovar també una plataforma reivindicativa de base a la que s'aniran afegint els temes que ens reclameu.

Tenim una estratègia dissenyada per tal d'incidir en les nostres condicions de treball i professionals, tanmateix, és sumament important la vostra participació.

Hem creat una pestanya dins la seva web del CAT on podeu consultar tota l'activitat de la secció sindical.

A més de les dades de contacte del sindicat, si voleu contactar directament amb nosaltres ho podeu fer a través del correu electrònic catinvestigacio@gmail.com o al telèfon mòbil **629739192**.

La nostra intenció amb aquest escrit és explicar-vos el nostre pla de treball, el full de ruta i les diverses consecucions parcials ja que creiem en la transparència, tanmateix, donat que hi ha un sindicat que es dedica a aprofitar-se del treball d'altres atribuint-se els mèrits i a fer comunicats públics per simple oportunisme, preferim anar-vos comunicant el treball un cop efectuat. D'aquesta manera podreu visualitzar sense manipulacions qui fa què.

Aquesta secció neix amb molta il·lusió i esperem que, amb la vostra participació, la mantinguem i sigui exitosa. Sovint, aquest tipus d'iniciativa ha fracassat per la manca d'interès del col·lectiu que ha acabat "cremant" a qui ho ha intentat, esperem que no sigui el cas.

Per qualsevol ampliació d'informació, no dubteu en posar-vos en contacte amb nosaltres, però tingueu en compte que no estem alliberats, la nostra dedicació és purament vocacional.

A la vostra disposició, SALUT!
Enric Alsina Illa

aquest és el resultat de la subhasta dels vehicles policials que està duent a terme la nostra Direcció General de la Policia

Aquest vehicle està circulant per Catalunya tal i com podeu veure a les fotografies, fotografies fetes a Igualada. Com podeu constatar l'únic que s'ha fet és treure els quadrats vermells del lateral i frontal, la resta es manté igual que el vehicle policial original. Caldria veure si encara manté l'emissora ja que no seria el primer vehicle policial de mossos comprat en subhasta que surt amb detalls interiors encara muntats com l'emissora o el comandament de prioritaris.

Qualsevol dia ens trobem el nou propietari amb uns amics efectuant un control d'alcoholèmia, a saber si s'han deixat també l'aparell evidencial per prendre la mesura d'alcohol en aire expirat.

Us imagineu el mal que pot fer aquest nou propietari utilitzant aquest vehicle?

M'imagino un bon titular a premsa, "els vehicles policials dels mossos d'esquadra són multats per ells mateixos". Està clar, si el veiem circular haurem d'intervenir amb aquest vehicle, prioritaris, pont, cascada etc. Haurem de demanar la fitxa tècnica, el permís de conduir del conductor per comprovar el BTP, etc.....

Aquí tenim un altre exemple de l'indiferència que ha mostrat la nostra Direcció per preservar l'imatge corporativa.

SALUT!!!

peruans a l'autopista

L'enèsima causa oblidada pel que a seguretat ciutadana es refereix. Sí, benvolguts "companys", l'enèsima vergonya que se suma a les incomptables responsabilitats o deures que el cos de Mossos d'Esquadra, nosaltres, passa per alt sovint, al no tenir unes directrius clares per eradicar delinqüencialment un punt negre a les autopistes catalanes, en especial a l'AP7 i l'AP2.

Resultat: Nombrosos episodis amb robatoris del tipus "peruà" essent víctimes, en la majoria dels casos, persones de nacionalitat estrangera i d'avançada edat.

Consti que he dit "passa per alt sovint", per tant no sempre, doncs em costa que algun dispositiu s'ha fet

(contadíssims) per tal d'aturar l'onada de robatoris del tipus "peruà" que cada dia es reproduïxen en les autopistes de la xarxa viària catalana i que hi ha hagut algunes detencions. Detencions que des del gabinet de comunicació o la Oficina del Portaveu s'han afanyat a traslladar als mitjans de comunicació amb premeditació per tal de tranquil·litzar la opinió pública amb un efecte balsàmic però del tot fals.

Quan el ciutadà s'assabenta de la notícia, acostuma a creure que el problema s'ha eradicat o almenys, que s'ha deixat temporalment fora de circulació.

Falsa percepció. Aquest mètode o tipus delinqüencial s'ha anomenat "peruà". De ben segur en van ser els pioners, però altres delinqüents i no peruans, ro-

manesos, lituans, bielorrussos, etc. ... temptats per un botí fàcil han adoptat el model com a seu i, a més, les penes per aquest tipus de delictes són irrisòries. Per tant, la policia deixa un grup fora de joc però en continuen actuant d'altres el mateix dia d'emissió de la notícia i això és constant.

Per què no s'ha fet un dispositiu amb cara i ulls aquest estiu (campanya 2010) en previsió d'un increment de robatoris d'aquest tipus com tots sabíem que passaria?...

Incís...

Tots sabem que l'èxode de turistes... èxode?. No!, deixem-ho amb gran aflluència d'ells, que en trànsit cap a les seves destinacions vacacionals són desvalisats impunement a l'AP7 i l'AP2.

Catalunya i Espanya ja no són països de primer ordre en quant a turisme es refereix. Molts varen pensar que la gallina dels ous d'or era una font inesgotable de riquesa i benestar. La gallina dels ous d'or va morir d'inanició, d'un manteniment deplorable, presa de la cobdícia d'uns pocs.

Ara, l'únic èxode de turistes del que en tenim constància, són aquells que venen de pas, en trànsit, cap al regne alauita principalment, via Algesires.

La gran aflluència dels "altres turistes" són turistes de segona que atrets pel ganxo de les ofertes dels touoperadors amb règim de tot inclòs i tot està permès, arriben, en gran nombre, amb vols fletats per companyies aèries de baix cost.

Això és sinònim de PROBLEMES, d'una barreja d'incivisme, excessos i descontrol aquí, fruit d'una premeditada i errònia informació facilitada per les agències de viatges en els seus països d'origen on venen el nostre país com una quimera.

Més feina per la policia.

En tercer i darrer lloc, una minoria de turistes de qualitat ubicats molt sovint en les grans capitals on valoren i jutgen positivament molts d'aquells trets distintius que ens donen identitat com a país; ja sigui cultura, arquitectura, gastronomia, natura, etc...

Reprement el meu relat on us exposava... Per què no s'ha fet un dispositiu amb cara i ulls aquest estiu (campanya 2010) en previsió d'un increment de robatoris d'aquest tipus com tots sabíem que passaria?...

Per què no s'ha treballat al llarg de l'any reforçant les autopistes amb un dispositiu de vigilància per evitar un degoteig incessant d'un "más de lo mismo"? Els lladres treballen tot l'any, els tres-cents seixanta-cinc dies de l'any les vint i quatre hores al dia... a l'igual que la policia.

Perquè?...

Un, dins el seu codi deontològic policial i personal, ha de vetllar pels interessos de tots aquells ciutadans que circulen pel nostre territori, sense distinció de raça, sexe o religió i com no, amb objectivitat i imparcialitat siguin de la procedència o nacionalitat que siguin.

Sí, entenc que això últim és difícil, quant en el desenvolupament del teu servei custodies delinqüents "suposats autors de" a les garjoles i quasi bé sempre són de nacionalitats molt concretes. A un se li poden despertar certs pensaments xenòfobs però hem de recordar que estem en un estat de dret plural i que per damunt de tot som uns "autèntics" professionals.

Si el nostre país és un veritable "xollo", com ho interpreten molts dels estrangers afinats en el nostre territori, bons i dolents, que aprofiten d'allò més tot allò que els hi brinden les institucions i la "justícia", doncs millor que millor i això, els policies tot i ésser humans, no ho hem de tenir en compte i per tant, no ens pot ni ens ha d'afectar... (irònicament

parlant). Visca l'ONG que representa el govern català i ja sigui dit de pas, l'Espanyol, perquè políticament van de la mà.

Fent balanç i resumint el per què de tot plegat en tres paraules: NO SÓN VOTS.

No són vots els d'aquells que venen a les nostres terres a passar-hi les vacances, on hi deixaran riquesa sobretot en el sector terciari... O NO si cometem l'imprudència d'agafar una via ràpida de pagament per ser saquejats en el nostre territori, veient esfumades les seves pertinences, riqueses (diners) i arruïnades les seves vacances.

Això porta conseqüències colaterals molt greus, doncs aquestes persones tornen al seus països havent estat víctimes d'una experiència més o menys traumàtica que esdevé un record imborrable d'inseguretats i una imatge pessima del nostre país.

Anem malament si no podem garantir la seguretat ni podem reforçar-la en tot allò que ens beneficiarà en un futur a mig o llarg termini. Si apliquem aquella dita castellana del “pan para hoy y hambre para mañana”, anem malament... De fet, no deixem de reforçar la tesi avalada pel recull d'anys d'història del nostre país on hi ha molts episodis d'aquesta política errònia d'organització i funcionament en molts àmbits. Som el que som, estem on estem i ens mereixem el que tenim per què així ho hem volgut.

Així doncs, i retornant a la figura del turisme-turista, hem descuidat el manteniment de la gallina dels ous d'or i això va encendre una guspira que vàrem anar alimentant amb cobdícia convertint-la en foc i que a hores d'ara ja és una foguera. El nostre país dins l'àmbit turístic és considerat a Europa insegur i problemàtic.

De vegades penso que estem a la cua d'Europa en quasi bé tot ... i en tinc molts arguments per demostrar-ho. Valgui un del que us exposaré, a títol il·lustratiu sense allunyar-nos de la branca policial.

Si heu transitat per les autopistes de França, sabreu que disposen d'àrees de descans i de servei (benzinera, cafeteria, etc...). Centrem-nos però amb les de descans degudament equipades amb lavabos, dutxes, piques de mans, tot separat per sexes i amb un grau de netedat i manteniment digne de menció.

Per tant, quan un o una s'atura per complir amb les seves necessitats fisiològiques ho pot fer amb dignitat. Recordeu que a França les autopistes són de pagament, com a Catalunya i a Espanya, però posats a comparar les àrees de descans d'un país i l'altre... passem pàgina...

Qualsevol se les ha d'ingeniar per poder, entre d'altres necessitats, miccionar amb una mica d'intimitat i “gens de dignitat”.

Però el millor del cas és que d'una forma molt subtil hi ha uns senyals on venen dibuixats dos tipus d'ocells: corbs i urraques, ambdós de la família dels còrvids i per tant amb punts en comú. Com sabeu són ocells oportunistes i per extensió “pispes”. Sota el dibuix ve una simple missiva que t'aconsella vetllar per les teves pertinences, cas d'un un ensurt indesitjat.

S'agraeix l'avís que l'únic que et “roba” és un somriure per la seva originalitat.

En cap cas s'apunta a la nacionalitat del “pispas” però quedés avisat, per tant, para compte.

On s'ha vist això en el nostre país. No senyor!. Aquí juguem a fer el paper de l'orni, del qui no sap res, del

qui vol amagar el problema minimitzant l'alarma i el ressó d'aquests robatoris continus localitzats a l'AP7 i AP2.

Ningú vol reconèixer que això acaba truncant les vacances a molta gent innocent que, almenys, hauria pogut ser mínimament informada.

Què costaria fer uns fulletons explicant el modus operandi d'aquests indesitjables en les seves pràctiques delictives?

Què costaria ubicar els fulletons en el peatge de la via ràpida d'entrada al nostre país, just al costat de la boca expenedora de tiquet d'autopista?.

TANT COSTARIA?

A data d'avui, els únics fulletons que m'he trobat a l'entrada al nostre país pel pas fronterer de La Jonquera, procedent del país veí, en el peatge, han estat aquells que narren i il·lustren les delícies i excelències gastronòmiques de les àrees de servei que un es troba discordant per l'autopista, en un trajecte insegur e incert, focalitzat principalment en persones estrangeres i d'edat avançada.

Per cert, tal dia com avui he llegit al diari que es construiran àrees d'estacionament i descans a l'autopista, de pagament, és clar, on es reforçarà la seguretat amb vigilància privada. La pela és la pela! i aquest és un servei més que pot arrencar uns “eurillos” de més al contribuent, sigui del color que sigui.

Si un d'aquests hipotètics fulletons redactats en diferents idiomes servís per avortar un sol robatori a l'autopista AP7 i AP2; l'esforç ja hauria valgut la pena. Però no és així...

“Tu paga... que ja et robaran més endavant.”

Jo mateix i fora de servei he frustrat dos intents de robatori pel mètode “peruà”. La sensació que tens quan amb un gest empàtic, et fiques en la pell de les víctimes o més ben dit en aquelles que ho haguessin estat de no ser per la teva intervenció és la d’un país de segona divisió en moltíssimes coses.

Fins i tot un cop vaig pecar de patriota volent minimitzar el que creia seria el pensament negatiu del nostre país que podria sorgir-los a dos avis francesos, arran del robatori frustrat que haguessin patit a l’autopista en sentit França, a l’alçada de Granollers, tot dient-los que a França també passava això a les seves autopistes.

Seré ruc!... ja havia caigut en el parany de voler justificar o minimitzar el problema escudant-me en la comparativa, fotent pilotes fora...

En un altra ocasió vaig prestar diners a una parella d’ancians alemanys que s’havien quedat literalment tirats a l’autopista sense res més que el seu cotxe i la roba que duïen a l’haver patit un robatori tipus “peruà”.

Era diumenge i els tenia davant meu a l’OAC, plorosos amb una mirada desconsolada i vençuda per les circumstàncies.

Qualsevol intent de comunicar en diumenge, a l’agost,

amb el consolat de França era infructuós i el seu telèfon d’emergències comunicava. Ja és la tercera vegada que m’hi trobo i no tan sols en el mes d’agost però sí en diumenge... sospitós si més no...

Em van demanar de trucar a la seva filla per tal de que els rescatés venint a portar-los, aquell mateix diumenge i amb cotxe, diners des d’una població més amunt de Frankfurt, on residia.

Us heu parat a pensar que hi ha més de mil cinc-cents quilòmetres de distància?.

Doncs no!, els hi vaig donar cent cinquanta euros que jo mateix vaig treure del meu compte corrent, per què fessin via, amb l’única condició de que m’ho ingressessin un cop arribessin a casa seva. Així ho van fer doncs el dimecres següent ja ho tenia ingressat al compte.

Em vaig extralimitar de les meves funcions?... Sí, però... ho tornaria a fer... i no em demostro així ser un bon policia, més aviat mediocre, però sí una persona solidària amb una mica de sentit comú.

Per cert, vaig ser reprovat i criticat d’esquenes a mi per altres “companys” o com sempre dic COINCIDENTS LABORALS. Ho sé per què les parets de pladur de la comissaria on treballa són de “paper de fumar”, com a totes.

---

tres lágrimas

Hola a todos, os voy a contar, lo que me pasó ayer, por fin después de 15 meses y 4 días volví a montar en una moto.

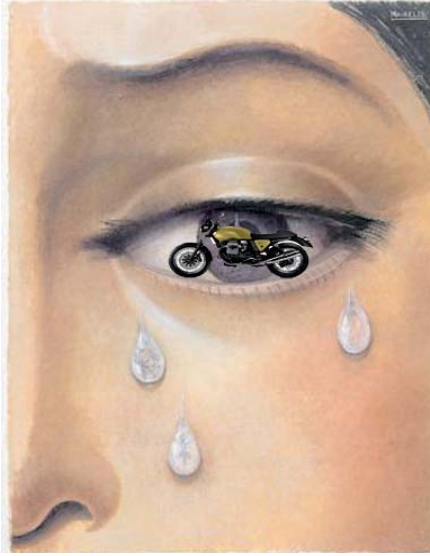
Cuando llegué a la carretera de Alcora vi la moto, estaba allí Concha esperándome, con dos cascos y las llaves de la moto, mire aquella V-storm que paciente me esperaba, me acerque y la toqué, empezaron a surgir desde dentro todos los recuerdos de lo que he vivido encima de una moto, me acordaba de cuando Carmen me decía de ir a la guarda en la moto, me acordaba cuando papá llevó a Noé a trabajar con la Vulcan 800 (que castaña de moto), recordaba el viaje con Mª Carmen a Zahara, los viajes a Ibiza o a Pamplona, recordaba, cuando os llevé a todos y creo que os metí el gusanillo de la moto.

La acaricié suavemente mientras me montaba, le pedí desde el corazón que nos quisiéramos, le rogué que me lo pusiera fácil, y con el alma encogida encendí su motor, me pareció que ronroneaba cuando comencé a acelerar en vacío, para que cogiera tem-

peratura y entonces supe que nos llevaríamos bien. Baje la acera, y el tráfico por un momento se paró para permitir incorporarme a la circulación, el equilibrio de la moto fue perfecto, avancé serenamente con el mimo de la primera vez, los movimientos automáticos aparecieron espontáneamente llevándome a asumir la conducción perfecta, llegó la primera rotonda cuando solo llevábamos 500 metros y por dentro pensé que quizás el momento crítico era aquel, el asfalto relucía para indicarme el grave desgaste que me lo pondría más difícil, reduje marcha y me concentré como nunca para afrontar con decisión y sin miedo la prueba que se me planteaba, al comprobar que nadie circulaba por dentro me lancé al vacío, mi mano derecha rascó la oreja de mi caballo, mientras con mi cuerpo lo incliné levemente en el sentido de la rotonda, para inmediatamente después con un golpe de cadera cambiarlo por un segundo y volver otra vez a la derecha, y cuando con la moto recta comencé a subir marchas la primera lágrima recorrió mi mejilla.

Cogimos velocidad y llegamos a la rotonda de acceso

a la CV-10, y allí por primera vez fui consciente de las consecuencias del grave accidente que pasé, mi mano izquierda accionaba la maneta del embrague para con el pié izquierdo bajar marchas, mi mano derecha alternaba el freno delantero, con el acelerador para facilitar la entrada de los diferentes piñones pero mi pié derecho (siempre falla la derecha), no encontraba la palanca del freno trasero, no comprendía que pasaba, era imposible que hubiera colocado mal el pié debería estar allí, y baje la vista para comprobar que efectivamente no había marchado, pero que mi nuevo pié tenía un giro tal que al bajar dejaba el freno sin accionar, y es cuando me anoté en la cabeza que para frenar de atrás o tiraba el ancla o giraba la rodilla para que el pié pudiera conseguir su objetivo.

Hice un círculo completo y un golf me impidió hacer la chicane de acceso como me hubiera gustado, entré en la autovía y prometo que el cuentakilómetros estaba mal, ya que mis sensaciones como mucho eran de 120 pero mi vista me decía 180, paramos en una rotonda y Concha se puso la chaqueta, momento en el cual aproveché para abrazarla, me acababa de regalar mis primeros pasos de nuevo, recordé cuando en Valdemoro nos hicieron pasear las Sanglas

durante casi 2 kilómetros, y es cuando la segunda lágrima cayó. El pequeño viaje por las carreteras Castellonenses me dio para abrazar la libertad del aire en la cara, para volver a comprobar que se puede acelerar

con la derecha y con la izquierda, que no hace falta sujetar el manillar, para con las rodillas inclinar la moto, que los capullos de la carretera ven una moto y es una invitación para hacer más el capullo. En fin cuando dulcemente por las calles de Benicassim y Orpesa avanzaba a la velocidad de una persona mientras adelantaba a los coches engullidos por el atasco, la tercera lágrima salió para terminar de llenar de vida mi corazón.

Gracias a todos vosotros sois los que con vuestro estar, con vuestra fuerza, con vuestra preocupación, habéis hecho posible que tuviera las fuerzas necesarias para afrontar

el momento de ayer con garantías, gracias Concha, por saber que mi último viaje en moto terminó conmigo en coma y la moto en el desguace, y aún así darme la maravillosa oportunidad de completar mi recuperación.

Que tengáis el mejor día de todos los posibles, yo hoy tendré la sonrisa pegada a la cara.

nou servei sindical

conveni amb SECATPOL, equipament policial. Descomptes i avantatges per als afiliats i afiliades del CAT

**Equipament
Policial-Airsoft**

C/ Tanger, 51 / 08018 Barcelona
Telf: 93.486.42.36 / 659.476.692
secatpol@grupoaec.com

*Descompte no acumulable a altres promocions
Documentació necessària carnet afiliació al CAT

Promoció per als afiliats al Col·lectiu Autonom de Treballadors Mossos D'Esquadra

-Descomptes del 5% al 10% en tots els nostres articles*

per un model de seguretat pública de qualitat

Enric ALSINA ILLA

Per a que una organització funcioni cada part ha de complir amb les funcions que té assignades de la forma més eficient possible d'acord amb els objectius als que estigui dedicada.

El Cos de Mossos d'Esquadra forma part del sistema de seguretat pública de Catalunya i té com objectiu protegir el lliure exercici dels drets del ciutadans i garantir la seguretat ciutadana, fent complir les lleis.

La funció preventiva de fer complir les lleis comporta la denúncia i actuació vers els qui la incompleixen, donant-se la paradoxa que la repressió forma part de l'objectiu principal, la prevenció, com l'altra cara d'una mateixa moneda.

En un món ideal, la prevenció sense repressió aconseguiria la inexistència d'actes d'il·lícits, tanmateix, tots sabem que això és una utopia i que l'acció repressiva és inevitable.

El Cos de Mossos d'Esquadra, per raons polític-socials ha destinat el gruix dels seus recursos a la prevenció deixant en un segon terme l'acció repressiva. Així doncs l'indicador del bon servei de seguretat ha estat el nombre de delictes coneguts, sense tenir en compte el nombre de denúncies, detencions i casos resolts.

Amb aquests paràmetres, als nostres comandaments se'ls valora per la capacitat que tinguin de reduir les infraccions legals, sense tenir en compte cap altre condicionant i aquests, alhora, han prioritzat el servei de seguretat ciutadana, les patrulles al carrer, com a eina per reduir els il·lícits. És a dir, no importa saber qui està incomplint la llei, sinó que la llei no s'incompleixi.

Tot plegat ha fet que cada cop més unitats que, en principi, tenen l'objectiu d'identificar als autors dels il·lícits, per ordres i protocols interns, hagin assumit tasques de prevenció o pròpies d'unitats amb l'objectiu de la prevenció.

Cada funció té la seva importància en l'objectiu de l'organització. La prevenció és la més important i per això s'hi dediquen el major nombre de recursos, però, la repressió també és important i si, tot i destinar-hi pocs recursos, no se'ls dedica a l'objectiu que tenen encomanat, s'està defraudant al ciutadà.

De què serveix a un ciutadà denunciar un il·lícit si després no hi ha ningú que identifiqui a l'autor? No resulta del tot necessari identificar als autor d'il·lícits

als efectes que les seves accions no quedin impunes?

Si els il·lícits queden impunes, els autors els continuaran cometent i el gran esforç en prevenció de l'organització no servirà per a res.

Així doncs, s'ha de respectar la feina que fa cada unitat del Cos i no voler que una unitat es dediqui a tasques impròpies.

S'ha d'oferir a la ciutadania un servei de seguretat pública de qualitat a on hi hagi persones dedicades a prevenir els il·lícits, altres persones dedicades a atendre als ciutadans que denuncien el il·lícit i el tercer graó, persones que investiguin els fets denunciats pels ciutadans, identifiquin als autors i aquests rebin la corresponent sanció o pena, independentment de la gravetat.

Les mancances del model policial establert al Cos, la manca d'efectius per portar a terme aquest model ens està portant, cada cop més, a que una de les bases d'un model de seguretat pública de qualitat, el tercer graó, la investigació, estigui fent tasques de prevenció i atenció a la ciutadania, el qual, afegit a l'escassetat de recursos dedicats a aquesta funció, fa que cada cop hi hagi més impunitat i la tasca de prevenció sigui més ineficaç.

Cal un replantejament global del model organitzatiu del Cos amb l'objectiu d'aproximar-se tan com sigui possible a un model de seguretat pública de qualitat i allunyar-se del model policial d'aparador, d'imatge.

Caldria que comandament i agents, cadascú des del seu àmbit treballéssim per aquest model i, aprofitant el canvi polític, pressionéssim també per un canvi de model.

SALUT!

Catalunya Moss@ Emprenyat

La finalitat de la secció és donar una sortida a la necessitat que han manifestat molts afiliats d'expressar situacions surrealistes que estan patint. Aquesta via d'expressió és compatible amb la denúncia formal a l'administració i amb totes les mesures legals que es considerin oportunes.

Oferim l'espai d'aquesta secció per a què expresseu el que us ha passat o us està passant. Podeu utilitzar pseudònim i no cal que poseu llocs i noms reals. Es tracta d'expressar les situacions absurdes, arbitràries, injustes i poc ètiques de què som objecte

Just abans de la fonamental i necessària "jornada de reflexió" per als comicis del 28/11/2010 voldria aprofitar per a fer una mica de campanya electoral a favor de tots els partits polítics: no crec amb en Puigercós quan diu que "el que no farà ERC és utilitzar els bombers com a foc electoral" (i això ho diu després de saber

Com a treballador de la Conselleria d'Interior **sí que crec en la jutgessa de Gandesa qui, a part de continuar instruint el cas de l'incendi d'Horta buscant "la veritat oculta"**; ja des del primer moment va encomanar a la policia la investigació criminal del cas (no pas la recerca de cap arbre fulminat per un llampec ni d'altres fenòmens paranormals).

Com a treballador de la Conselleria d'Interior de les coses que més **em preocupen és el caràcter ocult que a vegades té la veritat**, en contrast amb la desmesurada transparència que s'aplica d'altres vegades. Parlant ràpid i malament: per camuflar estadístiques o per tancar cagades dels de dalt, ocultisme; per penjar-se medalles o informar de cagades dels de baix, transparència. Tots la caguem i, en primer lloc, és una realitat que s'ha d'acceptar (som humans) però, si no es pot arreglar de cap altra manera (que molts cops es podria), com a mínim igualtat de tracte i coherència.

que una jutgessa continua tibant d'un fil que escanya una conselleria i al sortir d'un míting); no crec amb en Mas quan li entren ganes de fer turisme rural per Horta de Sant Joan (casualment quan l'alcalde del seu partit l'acabava d'informar de què la tristament famosa Conselleria d'Interior, en mans de l'enemic – seu i de tots, sobretot de la gent que hi treballa – l'ha tornat a cagar un cop més) ni quan demana el cessament d'en Saura i en Boada (també just després de saber que la jutgessa ha imputat el cap de dispositiu dels bombers dos dies abans de les eleccions); no crec amb en Montilla qui va posar en mans d'en Saura la Conselleria d'Interior; tampoc crec en els altres (ni en la que "exterminaria" immigrants – i catalans –; ni en el que va canviant d'idioma com un pallaso; ni en el que s'ha enriquit i engrixat amb el Barça....).

Recordem que el concepte originari del món grec de política era dirigir l'acció de l'Estat en benefici de la societat i que ja definien una degeneració d'aquest concepte, anomenada tirania, com a govern d'un individu (o per extensió, d'uns individus – que en democràcia podrien ser anomenats partit polític) preocupat pel seu propi interès.

“ de les coses que més em preocupen és el caràcter ocult que a vegades té la veritat ”

Aquesta és una queixa que ara va adreçada a l'actual govern i a l'actual cúpula policial (sóc policia i només parlo de la policia, no n'he de fer res de la cúpula dels bombers) però els que ja portem un temps a l'empresa som testimonis de què l'altre govern (el que segurament tornarà a governar) actuava igual.

Entre d'altres situacions similars em ve al cap aquell recolzament que no arriba perquè no hi ha cobertura o no hi ha efectius: no en seria també responsable civil subsidiari la Generalitat de les lesions que a vegades em patit els que hi érem? s'hauria d'imputar al cap de torn o al cap de torn regional?

Sí que el "dolent" era qui ens va agredir – igual que els piròmans són qui van iniciar el foc – però, no és el mateix no rebre recolzament de cap patrulla o que t'enviïn a un requeriment sabent que no tindràs recolzament (ni que t'hi trobaràs) que el que va passar a Horta: els van enviar a un lloc de risc a protegir "quatre arbres", ningú va fer el seguiment d'aquesta avançada, ningú va ordenar la seva evacuació (tot i ser possible) i els avions no van arribar (tot i les desesperades sol·licituds del cap dels GRAF).

Afortunadament no tinc constància de cap policia mort en aquestes circumstàncies. Haurem d'esperar que n'hi hagi algun per solucionar-ho o perquè algun jutge tibi d'algun fil o perquè l'oposició demani cessaments o ho faci servir en campanya electoral o faci visites turístiques al lloc dels fets?

La realitat més trista és que hi ha cinc morts i un ferit greu.

Qarthadasht, 26/11/2010

aspirants: arcàngels de la seguretat

El primer cap de setmana de novembre ens va visitar el cap d'Estat del Vaticà per consagrar la Sagrada Família (no l'estació de metro de la línia blava sinó una construcció que mai s'acaba).

Aquest esdeveniment requeria mesures especials de seguretat, s'havia de muntar un dispositiu especial ja que el vehicle no homologat anomenat "papa-mòbil" circulava a gran velocitat en contra direcció. Aleshores es va pensar que els mossos podrien fer-se càrrec d'una part de la seguretat amb hores extres, el problema va ser que no hi havia prou voluntaris.

La solució va ser obligar als aspirants a moss@ de l'Institut Seguretat Pública de Catalunya a fer-se voluntaris, uns nois i noies que amb prou feines havien rebut quatre classes teòriques ja els feien ser responsables del cordó de seguretat. No va passar res per què Déu així ho va voler!

Com que no tots els que tenen fe pensen el mateix a continuació reproduïm una part d'un comunicat extret de la web on es critica l'aliança política-policial i catòlica:

<http://infocatolica.com/blog/germinans.php/1010240545-sistach-recurre-a-la-academia:>

"Pues aunque nuestros adversarios ideológicos nos tachen tantas veces de nostálgicos de la alianza entre el trono y el altar, la cruz y la espada (es decir del "más rancio nacionalcatolicismo") nuestra postura es radicalmente contraria a este maridaje entre Iglesia y poder político en todas las circunstancias, pues da como resultado una Iglesia menos libre y con más ataduras, mayores dependencias y favores debidos al poder político que de una u otra manera coarta la plena libertad de la Iglesia para predicar el Evangelio y sus enseñanzas morales."

Després de dos anys i mig totalment desvinculat de l'activitat sindical les circumstàncies m'han portat, per responsabilitat, a tornar, si més no, durant un temps.

El que m'he trobat és amb molta gent nova, molta gent que no em coneix, molta desconfiança. Ha estat bastant dur comprovar lo volàtil que és la memòria del mosso.

El panorama sindical, tanmateix, no ha canviat gens. El mosso ha de triar entre tres models sindicals,

1- Sindicats vinculats a sindicats de classe, altament polititzats i que difícilment posaran les coses difícils als polítics, que són els nostres "empresaris". Que basen el seu atractiu amb l'oferiment de cursos sindicals, cursos a través dels quals es financien i ofereixen prebendes a qui n'hagi d'impartir les classes. Un model sindical ple d'interessos econòmics i polítics que distorsionen la pràctica del sindicalisme en defensa, única i exclusivament, dels interessos del col·lectiu.

2- Un sindicat híbrid que, si bé és corporatiu, utilitza la mateixa pràctica sindical que els vinculats a sindicats de classe i basa moltíssim la seva acció en els mitjans de comunicació, mitjans que, com tots sabem, són ganibets de doble tall.

3- El CAT, un sindicat no vinculat a cap sindicat de classe ni partit polític, que basa el seu atractiu amb l'acció sindical i que, per tant, fa de la defensa dels interessos del col·lectiu el seu únic live motiv. Un sindicat que dedica els seus recursos econòmics a programes com el FUNDACAT, un sistema de cobertures a causes sobrevingudes de necessitat dels seus afiliats i no cobertes per les assegurances. **NOMÉS AQUEST DETALL JA HAURIA DE SER SUFICIENT COM PER GUANYAR-NOS LA VOSTRA CONFIANÇA.**

Tanmateix, no ens enganyem, la gran majoria del col·lectiu, no s'afilia a un sindicat en funció d'ideologia o praxis sindicals, sinó que la gent s'afilia en funció de les avantatges personals i a curt termini que pugui obtenir, sense pensar en el demà. Això, que és contraproduent, està sent potenciat pels sindicats que ofereixen cursos sindicals i els dóna resultat.

Ara bé, nosaltres creiem que l'important, el que dóna representativitat i força davant l'empresa són els resultats electorals, no pas el volum d'afiliació i, en unes eleccions, cadascú vota a qui vol, independentment d'on estigui afiliat. És aquí on cadascú ha de fer una anàlisi de consciència i votar la opció que cregui que millor el pot representar.

És en les eleccions sindicals on es poden canviar les coses i on el CAT té dipositades les seves esperances de poder tenir més capacitat d'incidència per poder assolir els objectius, és en les eleccions on vosaltres, cadascun de vosaltres decidireu.

Per altra banda, en la meua opinió, l'estratègia sindical dels darrers anys ha estat equivocada. Els sindicats s'han tratat en negociacions sectorials, negociacions de temes que afecten a parts del col·lectiu, oblidant-se de la negociació de temes globals, temes com ara els horaris, el pla de carrera, la relació de llocs de treball, grans àrees que, en cas d'haver conflictes sectorials s'hi poden encabir. Per posar un exemple. Si es negocien horaris per tot el Cos, això no impedeix poder establir un quadrant específic per trànsit. En canvi, si ens posem a negociar temes específics de trànsit, com que l'empresa té una sola interlocució, no negocia diversos temes alhora, estem retardant la resolució general d'un conflicte.

Crec que tots els sindicats haurien de reflexionar sobre això i demanar, tots junts, l'establiment d'una comissió de negociació de condicions de treball plantejant l'establiment d'horaris estables (sense hores de romanent), destinacions estables (amb ubicació física i funcional), desenvolupament del pla de carrera professional dintre de cada especialitat i dintre d'aquestes grans àrees resoldre problemàtiques específiques.

Tots hem d'entendre que, en primer lloc, treballeu de mossos d'esquadra, en segon lloc estem destinats a un determinat lloc de treball, el qual pot variar al llarg de la nostra trajectòria professional. Avui estem a USC i demà podem estar a la UI, a Trànsit o a l'inrevés, i qualsevol millora ho és per tots.

Seria important que tots els sindicats representatius del Cos ens poséssim d'acord amb aquesta línia estratègica, encara que després, a la taula de negociació, cadascuna defensi coses diferents.

SALUT!

solidaricat

“SOLIDARICAT”, és una iniciativa dels afiliats del CAT que han considerat que calia expressar d’una forma més pública les seves inquietuds socials d’acord amb els principis ideològics de la seva organització vers els drets humans, la justícia social, la solidaritat, l’internacionalisme i l’autonomisme.

Així és com neix el “SOLIDARICAT”, una altra forma de fer “TEAMING”, de tal manera que, mitjançant part del superàvit pressupostari existent al CAT, seran els afiliats del CAT qui compartiran les seves inquietuds per destinar, trimestralment, una partida econòmica de 1000 euros a l’ajuda de caràcter social i humanitari.

Podeu consultar les bases del “SOLIDARICAT” a la nostra pàgina web.

entrega del XIIIè solidariCAT

La Fundació Vicki Bernadet ha estat l’escollida pels afiliats i afiliades del CAT com a l’entitat guanyadora del XIIIè Solidaricat.

El dia 7 d’octubre vàrem dur a terme l’acte d’entrega de l’import del Solidaricat i vàrem aprofitar per conèixer més a fons la fundació Vicki Bernadet.

Aquesta fundació neix amb l’objectiu d’ampliar la tasca que prèviament ha estat desenvolupant l’Associació FADA, tant des del punt de vista territorial com pel que fa als serveis que ofereix.

La seu de la Fundació es troba a Barcelona i el seu àmbit d’actuació és estatal. També pot actuar en altres països.

El Centre Terapèutic i Jurídic FADA ofereix assessorament i tractament personalitzat a totes les persones afectades directament o indirectament per un cas d’abús sexual infantil.

La prevenció, la difusió i la formació són objectius prioritaris que tenen la finalitat de sensibilitzar sobre aquest tema tant professionals de diversos àmbits

com la societat en general.

Els àmbits de treball de la fundació són:

. Servei d’Acollida

El primer contacte amb l’entitat és el servei d’Acollida.

Mitjançant una entrevista informativa, sense cost per l’usuari, s’expliquen els serveis del centre terapèutic FADA.

Aquest és el moment en el que es recullen les demandes que posteriorment es derivaran al departament corresponent, per tal d’iniciar el tractament més adient.

. Atenció Psicològica amb els següents serveis: orientació psicològica, atenció terapèutica, tallers d’adolescents, grups d’ajuda mútua (GAM), grups terapèutics, espai de trobada,

. Atenció Jurídica

El servei d’assessoria jurídica que la Fundació Vicki Bernadet posa a disposició de les víctimes i perjudicats d’abusos sexuals a menors, està dirigit a donar tot l’assessorament i recolzament legal en les situacions ja produïdes, com en aquelles en les que existeixen indicis de què poden donar-se.

Entrevista a Vicki Bernadet, presidenta de la Fundació Vicki Bernadet

Aquest és un extracte de l'entrevista. Podeu consultar l'entrevista sencera a la web del sindicat: www.elsindi.cat

A la vostra web hi ha la següent dada "Un 23% de nenes i un 15% de nens menors de 17 anys, han patit un cas d'abús sexual". És una dada esfereïdora...

Desgraciadament, els últims estudis realitzats a Barcelona el 2007 per la Dra. Pereda i la Dra. Forn, a una mostra de 1033 estudiants universitaris, tornen a reflexar dades molt similars: un 15,5% de nois i un 19% de noies van patir abús sexual a la seva infància o adolescència. És a dir, gairebé dos de cada deu nens i nenes pot estar patint abús sexual.

I hem de tenir en compte que només una petita part dels casos són denunciats en el moment que es produeixen els abusos sexuals i que tan sols entre un 10% i un 20% dels casos arriba als jutjats.

Podem així extreure'n dues conclusions importants: que l'índex d'abusos sexuals no ha variat de forma significativa segons els estudis de què disposem i que els casos que es denuncien són només la punta de l'iceberg d'una realitat de dimensions molt preocupants.

Quin és el perfil de la persona que abusa sexualment dels infants?

L'abús sexual infantil es basa en l'abús de poder del perpetrador sobre la víctima i l'abús de la confiança que la víctima ha dipositat en aquest.

Les persones que cometen abusos sexuals a nens i nenes aprofiten el seu poder i confiança amb les víctimes, i el secret i el silenci per poder-los mantenir.

És en aquest sentit que un agressor pot ser qualsevol persona, sense distinció de classe social, professió o ideologia, que aprofita la relació de confiança que el nen o nena diposita en ell.

El que sí mostren els estudis és que la gran majoria de persones que abusen sexualment de menors són del gènere masculí i que solen ser membres de la família o persones de l'entorn de confiança de les víctimes (amics o coneguts dels menors i de la família, professionals que estan en contacte directe amb els nens i nenes, veïns, etc). És a dir, persones que tenen accessibilitat als menors i que compten amb

la seva confiança, i no pas persones desconegudes com erròniament es pensa.

Quines són les principals seqüeles que pateixen a l'edat adulta els menors que han patit abusos?

Passar per un fet traumàtic com l'abús sexual infantil té un cost, encara que resulta difícil parlar de seqüeles perquè, de la mateixa manera que no es pot parlar d'un perfil d'abusador/a, tampoc es pot parlar de perfils de

víctimes. De totes maneres, per la nostra experiència en el tractament de persones adultes que han patit abusos a la seva infància, podem destacar algunes conseqüències psíquiques a llarg termini com: trastorns emocionals i cognitius (baixa autoestima, depressions, pors i fòbies), problemes de relació, trastorns sexuals, trastorns de personalitat, així com noves victimitzacions (violència de gènere).

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

c/ Cristóbal de Moura, 105-111, 2n 4a
08019 Barcelona
Tel.: 934 850 350 Fax: 933 094 480
cat@elsindi.cat www.elsindi.cat

Fundacat

DADES PERSONALS

Nom	<input type="text"/>	Cognoms	<input type="text"/>										
DNI	<input type="text"/>	Adreça	<input type="text"/>										
Bloc	<input type="text"/>	Núm.	<input type="text"/>	Bis	<input type="text"/>	Esc.	<input type="text"/>	Pis	<input type="text"/>	Porta	<input type="text"/>	Població	<input type="text"/>
CP	<input type="text"/>	Comarca	<input type="text"/>	Província	<input type="text"/>								
Telèfon fix	<input type="text"/>	Telèfon mòbil	<input type="text"/>										
Estudis	<input type="text"/>	E-mail	<input type="text"/>										

DADES PROFESSIONALS

CATegoria	<input type="text"/>	Núm. agent	<input type="text"/>	Promoció	<input type="text"/>
Destinació	<input type="text"/>				

DADES BANCÀRIES

Banc o Caixa	<input type="text"/>						
Entitat	<input type="text"/>	Oficina	<input type="text"/>	DC	<input type="text"/>	Núm. compte	<input type="text"/>

ALTRES DADES

Desitjo rebre correspondència al meu domicili:	☐ Sí	☐ No	
Vull rebre la revista l'EVOLUCIÓ:	☐ correu ordinari	☐ e-mail	☐ no vull rebre-la
Dona't d'alta a la nostra xarxa de comunicació i opinió www.elistas.net/lista/mossosdesquadra			

Dades a omplir pel CAT

Data d'afiliació	<input type="text"/>	Delegat que rep l'alta	<input type="text"/>	Núm. de carnet	<input type="text"/>
Observacions	<input type="text"/>				

CAT

www.elsindi.cat

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS
MOSSOS D'ESQUADRA
cat@elsinci.cat

CAT

ASSESSORAMENT PERSONALITZAT

Vine a veure'ns i col·labora amb nosaltres!
Participa en les assemblees.
C/Cristóbal de Moura 105-111, 2n 4a
08019 BARCELONA
Telf: 93 485 03 50 Fax: 933 094 480

ENTRA A LA NOSTRA WEB

Trobaràs les novetats sindicals
Temaris per concursos de promoció
i especialització. Normativa jurídica i laboral
Serveis i promoció

ÀREA DE COMUNICACIÓ

DEFENSA JURÍDICA I ASSEGURANÇA

Advocats a la pròpia seu per assessorament,
assistència i defensa jurídica.
També advocats a tot el territori.
Telf: 93 310 75 88 Fax: 93 310 27 31
catjuridiques@yahoo.es

Hem creat una àrea de comunicació
per posar en coneixement als mitjans
de comunicació les propostes i
denuncies del col·lectiu.
acomunicacocat@gmail.com

SEGURETAT I SALUT LABORAL

Informa'ns de les incidències del teu
lloc de treball
Telf: 93 485 03 50 Fax: 93 309 44 80
riscoslaboralscat@gmail.com

ÀREA DE TRÀNSIT

Comunica'ns les problemàtiques,
disfuncions, ... de trànsit
transitcat@gmail.com

SECCIÓ INVESTIGACIÓ

Necessitem la vostra participació per
incidir en les nostres condicions de treball
catinvestigacio@gmail.com

REVISTA L'EVOLUCIÓ

Publicació periòdica de l'actualitat
sindical, en format paper al teu destí
i digital a la web www.elsindi.cat.
Envia'ns els teus comentaris
i opinions

FUNDACAT

Programa que dona cobertura
a necessitats sobrevingudes
dels afiliats /des

Fundacat

DONA'T D'ALTA !

a elistas i podràs intercanviar opinions,
experiències, etc. amb altres companys/es i rebre
informació publicada als mitjans de comunicació
sobre temes policials.
<http://elistas.egrupos.net/lista/mossosdesquadra>

SOLIDARICAT

Iniciativa en la que els afiliats
participem en la donació de 1000 euros
trimestrals per projectes socials i humanitaris
www.solidari.cat

DESCOMPTES EN COMPRES I SERVEIS

Seu Nacional
Telèf.: 934 850 350 Fax: 933 094 480
www.elsindi.cat cat@elsindi.cat

RPM NORD

Delegat: Rafa Hurtado
Mòbil: 607 307 520
rafahurtadolopez@gmail.com

RP CAMP DE TARRAGONA

Delegat: Oscar LJ Moratilla
Mòbil: 686 480 356
tarragona@elsindi.cat

RP PIRINEUS OCC.

Delegat: Albert Figueras
Mòbil: 630 901 968
pirineu@elsindi.cat

RP TERRES DE L'EBRE

Delegat: Oscar LJ Moratilla
Mòbil: 686 480 356
pirineu@elsindi.cat

RP PONENT

Delegat: Mario Carrobé
Tel.: 973 262 482
Mòbil: 626 406 551
catmelleida@yahoo.es

RP GIRONA

Delegat: Josep Ll. Robador
Mòbil: 665 280 911
Fax: 972 227 923
jlrobador@mardrake.com

ÀREA TRÀNSIT

Delegat: Ramon Labrador
Mòbil: 659 775 350
transitcat@gmail.com

ÀREA SEGURETAT I SALUT LABORAL

TSPRL: Jaume Gustems
Tel.: 934 850 350
riscoslaboralscat@gmail.com

RP CENTRAL

Delegat: pendent assemblea
afiliats/ades
Tel.: 934 850 350
cat@elsindi.cat

RPM BARCELONA

Delegat: Jordi Mestres
Tel.: 934 850 350
Fax: 933 094 480
cat@elsindi.cat

RPM SUD

Delegat: Sergi Rodriguez
Tel.: 607 494 608
cat@elsindi.cat

A F I L I A T !

el confidencial

el confidencial és la secció de l'Evolució en la que podeu participar expressant aquells fets, situacions, etc. que passen o poden passar però que no acostumen a «veure la llum».

Aclariment:

En l'última edició de l'Evolució vàrem fer esment de les condicions dels gossos a Egara, el que volíem destacar és el fet que la DGP no posa els mitjans materials que garanteixen les condicions necessàries dels gossos. Fem esment que els agents destinats a la Unitat Canina són els que, més enllà del que es pot exigir professionalment, fan un esforç personal per millorar les condicions dels seus gossos.

La foto que acompanyava el text era d'un gos rescatat pels mossos d'una gossera il·legal, per tant, la foto no té relació directa amb les condicions abans esmentades.

<http://www.publico.es/espana/122211/los-mossos-hallan-una-perrera-ilegal-con-113-perros/version-imprimible>

sabies que ...?

El nou possible conseller d'Interior és un llicenciat en dret Quico Homs que acaba d'escriure un llibre titulat "Dret a decidir. Estació Concert"...

Que va ser el responsable del Gabinet del Conseller d'Interior Pomés (1998, època grisa que es va caracteritzar per menysprear els mossos i les seves condicions de treball) i que les seves tasques eren de protocol, premsa i assumptes parlamentaris.

sabies que ...?

..... La sotschap de la RPG ha emprés una croada contra el tràfic d'éssers humans. La seva tàctica és que els agents destinats a trànsit de la "seva" regió facin controls de documentació a les treballadores sexuals de les carreteres. És l'estratègia en la qual les persones són doblement explotades i assetjades, enlloc d'incentivar una investigació que engarjoli els qui extorsinen les persones, encarrega funcions de la CNP als companys/es de trànsit.

Diuen que a resultes de l'última nevada del març 2010 i de la càlida acollida que va rebre del prostíbul Club Styl de Llambilles (La dona "anava xopa i estava gelada" segons el Diari de Girona) es va adonar de les precàries condicions de les putes sense sostre...

en nom de la santíssima trinitat,
Saura, Boada i Villarejo:
aquí teniu el vostre maleit
Codi d'Ètica

Introducción por Cecil B. DeMille

Contra la ac

WIDESCREEN

COLLECTION

